

číslo 11 - listopad 2009 - cena 10 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

VERONIKA A PSÍ ŠAMPIÓNI

rozhovor s trenérkou agility

HORKÁ KÁVA Z BALI

jak se žije potápěčům na Hluboké

JEDNOTA ZMIZÍ

nový dům uprostřed města

Sametová revoluce skončila, zapomeňte

Můžete si přesně umístit v čase, jak a kdy proběhla sametová revoluce a co jste tehdy v listopadu, v tom roce dělali? Já si to uvědomuji naprosto přesně. V té době jsem nosila už třetí měsíc svého synáčka v bříšku. Ustaly rané těhotenské nevolnosti a já tak mohla politické dění ve státě sledovat téměř soustředěně. Nikdy nezapomenu na ty krásné dny, kdy lidi byli nadšení a milí, usmívali se na sebe, vzájemně si pomáhali, milovali studenty, kteří to začali, podporovali divadelníky, kteří se uchopili pomoci a slova. Konečně bylo slyšet mluvit lidi srozumitelným jazykem. Konečně se veřejně nazývaly věci pravými jmény. Milovali jsme i první politiky, protože bylo jasné, že to s námi myslí dobře. Že jsou stateční a poctiví a nesou svou kůži na trh. Tehdy ještě nebylo na sto procent jisté, že politická funkce bude znamenat výhodu a výhru. Byly to krásné časy a moje dvouletá holčička se při nich naučila říkat »r«. Vozila jsem ji v kočárku na náměstí a když pokřikovala *Havel na hlad*, trénovala to tak dlouho a poctivě, až se jí to povedlo a byl z toho skutečně *Havel na hrad* a taky pořádný kašel!

Jenže!!! Samet je děsně nepraktická látka. A je na něm vidět každý chlup a nit, kdeco se na něj chytá, taky se brzo ošoupe na loktech a na zadku a velmi brzy máte z kvalitního sametového oblečku hadr na podlahu, ve kterém abyste se styděli vylézt na ulici.

A tak to dopadlo i se sametovou revolucí. Ty slibné zítřky, ty rozzářené oči, vidina spravedlivého, moudrého a prosperujícího státu uprostřed Evropy, kde bude poctivým a pracovitým dobře – tenhle obraz má už zas trochu rozmazané kontury a za leccos abychom se styděli.

Synáčkovi bude dvacet za chvíli, v červnu. Maturuje. Je dospělý. Dvacet let je doba, za kterou z miminka vyroste muž, a to muž docela pohledný, urostlý, navíc docela férový a milý. Abych se nevytahovala, kdo ví, jestli je to moje zásluha... I když nějaké geny, vyvážení poctivých polévek, čtení kvalitních pohádek a jakési pokusy o výchovu jsem do toho dvacetiletého experimentu vložila... A víte, že takových povedených dětí kolem sebe u svých kamarádek a kamarádů vidím povícero??? Takže, ono to jde! V rodinách, malých městech, jako je to naše, to docela funguje... vypadá to, že převaha slušných lidí a korektního jednání má navrch.

Škoda, že to samé se nepodařilo vychovat z naší stejně mladé svobodné republiky... Abychom nemuseli být třetí nejlepší v počtu kapesních krádeží (na Václaváku), aby naše vysoké školy byly dětem vzorem (i v Plzni), abychom nemuseli odhánět děti od televize při přenosu z parlamentu (aby se nesmály tak nahlas tomu, co vidí), a aby ti, co lžou, kradou a podvádějí, dostali skutečně slibovaných pár facek (tak jako v každé slušné rodině či státě).

Škoda. Máme tady krásnou generaci dorostlých povedených dětí. A postavili jsme je do světa, který jsme pro ně v naší krásné české kotlině »vybudovali«. A v mnoha ohledech se za něj hodně stydíme.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané!

Dovolte mi několik slov o zimní údržbě chodníků. Doufám, že jste neuvěřili nepřesným článkům v některých médiích, že »lidé od letošní zimy nemusí uklízet chodníky, protože je bude uklízet obec.«

Ano, Parlament ČR odsouhlasil změnu zákona o pozemních komunikacích a vyškrtl v něm jeden odstavec, a sice, že majitel domu je zodpovědný za úraz na chodníku před jeho domem. Tedy za úraz na městském chodníku před soukromým domem. Myslím, že je to změna správná a ve prospěch občanů: město je pojištěno proti těmto úrazům na svém majetku (tedy i chodnicích) a téměř nikdo z majitelů domů není schopen uklidit sníh například sněží-li v deset hodin dopoledne. Proč byste jako občané měli tedy mít za tuto skutečnost odpovědnost. Jako váš senátor jsem pro tuto změnu hlasoval také. Ale pozor, v zákoně není a nebylo nic o tom, že od letošního roku bude uklízet chodníky město. Město pouze přebírá odpovědnost za úraz, který by se stal na městském chodníku před vaším domem.

Je to fakt. Opravdu. Změna zákona nic nemění na tom, že byste si jako majitelé nemovitostí měli sníh před svým prahem nadále uklízet. To, že zákonodárci z vás sejmuli odpovědnost za případné škody, neznamená,

že jsme se zavázali každé ráno před vaším domem chodník uklidit. Město na to nemá prostředky ani techniku. Ano, uděláme si plán údržby chodníků, tak jako ho máme doposud a budeme nadále chodníky uklízet. Ale potřebujeme vaši pomoc.

Víte, že naše město nezvyšovalo daň z nemovitosti. Stále jsme ji udržovali na koeficientu 1, nyní byla »Janotovým balíčkem« zvednuta na 2. Město má stále zákonnou možnost zvýšit její výši až 5x. Jsme konzervativně řízené město a jsme si vědomi, že každé zvyšování daní je špatné a bere lidem peníze. Nechceme daň z nemovitosti zvyšovat. Nicméně, přestanete-li udržovat v zimě chodníky před svými domy a budete-li vyžadovat tuto službu po městu, budeme ji schopni zajistit pravděpodobně pouze tak, že zvedneme daň z nemovitosti. Za tuto »daň« nakoupíme techniku a zaměstnáme lidi na zimní údržbu chodníků. Proto navrhuji, abychom se v zimě chovali tak, jako dosud. Kdo dosud sníh uklízel, ať uklízí dál. Kdo neuklízěl v minulosti, bude mít před domem nepořádek zase. Neberte to prosím jako výzvu k bývalým »brigádám«. Je to pouze návrh dohody. Chovejme se prosím tak, jako v minulých letech. Já si raději před svojí řadovkou na Fideláku sníh uklidím. A co Vy?

Tomáš Jirsa, starosta

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

Ze zastupitelstva města

- ✦ Zastupitelstvo řešilo záležitosti s pozemky, opravami chodníků a pod.
- ✦ Domy v Nerudově ul. čp 771–772 byly kolaudovány v r. 1982. Po několika opravách je nyní životnost střech u konce. Bylo provedeno výběrové řízení na dodavatele opravy.
- ✦ V souvislosti se zpracováním studie Marina Hluboká je potřeba vypracovat investiční záměr stavby, aby tato stavba byla zahrnuta do rozpočtu Ředitelství vodních cest.
- ✦ Zastupitelstvo odsouhlasilo výměnu vstupních dveří (havarijní stav) u obytného domu Kostelec 40, které byly urychleně zakoupeny u spol. Okna Macek, aby bylo opět možné dům zamýkat.
- ✦ Město podalo žádost o dotaci JČK na projekt Obnova kaple sv. Isidora v Hroznějovicích, která spočívala v opravě fasády a celkovými náklady cca 90 tis. Kč. Žádost nebyla úspěšná.

Nyní se projektů na opravy sakrálních staveb ujal ČEZ a poskytne městu původně požadovanou částku ve formě daru.

✦ Vzhledem k tomu, že vánoční osvětlení města nebylo již několik let obnovováno, navrhl PMH některé úpravy, které by doplnily a zlepšily stávající stav. Jedná se o osvětlení vánočního stromu na náměstí v centru města, které by se doplnilo o sadu girland v modré barvě. Dále pak ozdobení Pražské ulice v Zámostí zavěšením osvětlené hvězdy na 14 sloupech veřejného osvětlení.

✦ Fasáda vorařského muzea v Purkarcí, narušená vybouráním oken a dveří, opadaná rovněž zemní vlhkostí, bude opravena nově provedeným nátěrem.

✦ **Různé:** Pan Irovský upozornil na proběhlou akci *Poněšický košť* a pochválil její organizaci. Současně upozornil na nevyhovující povrch cyklostezky v úseku uvnitř obce Bavorovice.

Pan Vácha upozornil zastupitele na skutečnost, že ve dnech 26. – 28. prosince se ve městě bude konat první ročník **Memoriálu Miroslava Dvořáka** – přátelský hokejový turnaj s účastí jak tuzemských, tak zahraničních hokejových týmů. Pan Vácha zároveň požádal o udělení záštity města za tuto akci, což mu bylo panem starostou přislíbeno.

✦ Pan Raus požádal zastupitele o příspěvek na pořízení stroje na úklid a údržbu chodníků v zimním období, když současně poukázal na novelu zákona.

Oznámení Městského úřadu Setkání důchodců

se bude konat
11. listopadu od 14.00 hod.
v Parkhotelu.

Všichni jste upřímně zváni!

Blízký dopis z velké dálky

11. října 2009

Milý pane starosto Tomáši,

když jsem před 35 lety ve vlasti prosila mou sestru, aby dala druhému synovi jméno Tomáš, věděla jsem, že toto jméno našeho p. prezidenta Masaryka musí žít – nu a teď mi opět jeden Tomáš zkrášlil můj pobyt ve vlasti.

Děkuji! Doufala jsem, že mne »vyslyšíte«. Vždyť jsem chtěla Vaši Hlubokou darovat na pár hodin Švýcarům. V našich srdcích zůstaly krásné zážitky a vzpomínky v němčině chystám do našeho Zpravodaje. Budu ráda, pokud se o naši návštěvě dočtou i čtenáři Hlubockého Zpravodaje. Potěšilo by mne, kdyby občané Hluboké touto cestou obdrželi naše srdečné pozdravy.

Hlubocká lípa

Kulturní skupina Bern a několik občanů z Bolligenu navštívili za slunečného počasí v září Regensburg – Šumavu – Hlubokou – Salzburg.

Celé putování po této části Evropy bylo naplněno radostí z krás přírody a měst a radostí z hezkých lidských kontaktů v Prachaticích a Hluboké. V hotelu Podhrad jsme našli velmi spokojený pobyt a odpočinek. Panu starostovi Jirsovi chceme poděkovat, že náš program osobně podpořil a věnoval nám svůj čas.

Pan Jan Zasadil nám ukázal oboru, o které jsme dlouho snili. Náš řidič Ervin Lüthi měl největší přání uvidět lípu, kterou před léty s občany Bolligenu v parku sázeli. Lípa je i švýcarský symbol – kopce v našem kraji zdobí lípy. Ať je tedy Vaše lípa nadále zdravá a ať Vám roste do krásy. Přejeme celému městu Hluboká mír, vše dobré a krásné, zdraví a úspěchy v dalším rozvoji. Hluboká a celé Vaše okolí je perlou Jižních Čech, vaťte si jejich krás.

Zdravím Vás přátelsky a krajansky Eva Eymann

Náš pan starosta rovněž opětoval pozdrav a poslal spolu s knihou o Hluboké bolligenskému starostovi pár řádek:

Vážený pane starosto, od skupiny Bolligenských důchodců doprovázených paní Evou Eymann jsem tento týden dostal krásnou knihu o Bolligenu.

Chtěl bych vás ujistit, že Hluboká nad Vltavou si vždy vážila partnerských vztahů s Bolligenem a jsme rádi, že trvají již 17 let. V současné době jsem v kontaktu se švýcarským velvyslanectvím v Praze a diskutujeme o nových projektech, které bychom mohli v česko-švýcarských vztazích uskutečnit. Naše město nikdy nezapomene na to, jakou pomocí byly rady a návštěvy našich občanů v Bolligenu krátce po pádu komunismu v naší zemi.

Přátelsky Tomáš Jirsa

A když už mluvíme o lípě... a společném přátelství:

Pomocník z největších – Lípa srdčitá.

Naším národním stromem mající list tvaru srdce je lípa. Strom s tvárným dřevem zlatavé barvy, s vůní květů, která láká včely a naše smysly naplňuje blažeností. A právě tyto květy (sušené) nám mohou přijít velice vhod v zimním období. Už abatyše Hildegarda zařadila lipový květ do seznamu »mocných bylin«. Květy totiž obsahují silice, slizy, saponiny, třísloviny a další látky, které velice pomáhají při kašli, zhlazení, nachlazení, žaludečních křečích, žaludeční a střevní kolice. Tento čaj je možno popíjet jako denní čaj, slazený cukrem či medem. Vhodná je též kombinace lipového čaje s čajem s černého bezu. Čajem se rovněž kloktá a vyplachují ústa při zánětech dutiny ústní.

Lípa nás na jemné úrovni učí správné míře laskavosti a srdečnosti, tak abychom žili a nechali žít.

Lipový čaj s mateřídouškou 2 vrchovaté lžice lipového květu a 1 lžíci natě mateřídoušky spaříme 1 litrem vařící vody a necháme 10 minut odstát. Pije se teplý a slazený medem zejména při virózách. Prospěšné je tento výluh přidat i do koupele.

Ráda bych se zdokonalila v angličtině

- pokročilá úroveň. Hledám dopolední konverzaci.

Tel. 606 24 26 30

Vinotéka U Váchů – Záměstí

Od 11. listopadu 2009 bude zahájen prodej a ochutnávka svatomartinských mladých vín.

Tato vína jsou vhodná i na vánoční stůl.

TĚŠÍME SE NA VÁS !!!

Otevřeno: po-pá 16:00-19:00

so 8:00-12:00

Dobrý den naši milí zákazníci!

Máme pro Vás novinku

z **Domova sv. Anežky**,

a to, že jsme otevřeli náš nový e-shop. Nyní můžete nakupovat naše výrobky přehledněji a s větším pohodlím.

Neváhejte a navštivte:

www.eshop-anezka-tyrn.cz

Naše výrobky pomáhají dvakrát :-)

Domov sv. Anežky, o.p.s

Střední odborná škola elektrotechnická,

Centrum odborné přípravy

Zvolenovská 537, 373 41 Hluboká nad Vltavou

Možnost uplatnění absolventů ve společnostech E.ON a ČEZ

Jaderná elektrárna Temelín

MATURITNÍ OBORY

26-41-L/01 Mechanik elektrotechnik – počítačové, řídicí a zabezpečovací systémy. Zaměření: poskytuje žákům vzdělání v oblastech spojených s návrhy, výrobou, montáží, údržbou, ožiováním a obsluhou elektrických zařízení, systémů z oblasti automatizace, měřicí a výpočetní techniky.

Od 2. ročníku pro nejlepší žáky možnost stipendia od společnosti E.ON

18-20-M/01 Informační technologie Zaměření: obor poskytuje absolventům technické vzdělání v oblasti elektronických počítačů s využitím moderních komunikačních technologií, obsahem výuky je HW a programové vybavení počítačů, programování, počítačové sítě a operační systémy.

Nástavbové studium pro absolventy učebních oborů elektro

Elektrotechnika 26-41-L/5 Denní studium dvouleté, dálkové studium tříleté

UČEBNÍ OBORY

26-51-H/01 Elektrikář, 26-51-H/02 Elektrikář – silnoproud

3 letý učební obor, zakončený závěrečnou zkouškou, získání výučního listu. Zaměření: provádění elektrických rozvodů a instalací, zapojování a opravy nejručnějších elektrospotřebičů včetně elektronických, programovatelných logických automatů, montáž a instalace zabezpečovacích systémů.

Přijímání žáků bude prováděno na základě prospěchu ze ZŠ.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ v sobotu 5. 12. 2009 od 8.00 do 13.00 hod. V jiném termínu je možno školu navštívit po předchozí telefonické dohodě. tel.. 387 924 202 e-mail: info@sosehl.cz www.sosehl.cz

Budovu Jednoty srovnají se zemí

V Hluboké na jejím místě vyroste multifunkční dům. Bude tu 40 bytů, 43 garážových stání i obchod s potravinami

Nákupní středisko Jednoty v centru Hluboké nad Vltavou na Masarykově třídě už brzy stavbaři srovnají se zemí. Objekt totiž kupuje společnost patřící rakouské bance. Místo něho tady do konce roku 2011 vyroste multifunkční dům.

Bude v něm čtyřicet bytů, 1 300 m² čtverečních komerčních ploch a 43 garážových stání, vypočítává Igor Pekár ze společnosti Hluboká City Centre. Cenu investice ale tají. Firma je dceřinou společností realitní společnosti rakouské Raiffaisenslandesbank Oberösterreich. Jejím cílem je obnovovat centra měst s tím, aby se sem mohl vrátit život.

Jirsa je z projektu nadšený

Hlubocký starosta Tomáš Jirsa je projektem nadšený. Objekt Jednoty tady postavili počátkem 80. let a zejména z té zadní strany byl velmi neestetický. Vítám také to, že si soukromý investor vybral Hlubokou v době developerské krize jako výhodnou investici, říká Jirsa a dodává, že i pro město je to dobrý signál.

Budova nákupního střediska patří českobudějovické Jednotě a ta se do přestavby pouštět nechtěla. Naší filozofií není budovat multifunkční centra, proto jsme přivítali šanci objekt prodat, vysvětluje Bohumír Sýkora z vedení Jednoty. K ceně se nechtěl vyjadřovat, ale pohybuje se prý v řádu milionů korun.

Prodejní místo v centru města ale Jednota neopouští. Během přestavby najdeme zázemí v přilehlém Domově seniorů. Po dokončení stavby se do objektu znovu vrátíme. Máme to ve smlouvě, ujišťuje Sýkora.

Radnice chtěla podle Jirsy na podobu domu v centru mít svůj vliv. Proto jsme koupili přilehlé parkoviště. Projekt rakouské společnosti je pro nás ale natolik důvěryhodný, že jim ho za nákupní cenu prodáme, doplnil. Město parkoviště získalo za necelé dva miliony korun. Před lety o koupi objektu Jednoty uvažovala i samotná Hluboká. Několikrát jsme si nechali zpracovat architektonický projekt na jeho přestavbu. uvedl Jirsa.

Na kafe i pro léky

Hovořilo se i o demolici objektu. Na jeho místě plánovali radní například park. Teď se podle starosty těší, že centrum bude mít nové prostory k bydlení. Vedle prodejny potravin investor počítá i s umístěním drogerie, lékárny, kavárny a butiku.

Městská architektka Dagmar Polcarová věří, že se budova bude líbit i místním lidem. Je totiž posazená poněkud víc do ulice, ale zase pohledově navazuje na další domy.

Lidé se ovšem musí připravit na to, že se centrum Hluboké promění příští rok ve staveniště. Jedno léto to musíme vydržet. Věřím ale, že výsledek bude stát za to, doufá Jirsa. Lidé si budoucí podobu multifunkčního centra mohou podrobně prohlédnout ve vývěsní skříňce vedle radnice.

**Zpráva z tisku: 07.10.2009 – Mirka Nezvalová
Regionální mutace | Mladá fronta dnes – Jižní Čechy**

Komentář k fotografiím od paní architektky

Vizualizace navrhované stavby – zákresy ani model není zkreslený, proporce jsou reálné. Model je dopracovanější, korigovali jsme řešení fasád i barevnost (pozn. barevnost můžete zkontrolovat na webových stránkách města, listopadový Zpravodaj tam bude jako obvykle umístěn). Pohled z Masarykovy ulice by neměl být problém, dům odpovídá charakteru a struktuře okolní zástavby. Ani pohled ze Zborovské mě osobně neuráží, pochopitelně to bude zpočátku pro řadu lidí nezvyk. Pro ilustraci posílám i fiktivní pohled »z letadla«, kde je vidět rozdělení kapacity domu do několika dílčích objemů.

Ing. Arch. Dagmar Polcarová,
A + U Design s.r.o.

❖ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ❖

BLAHOPŘÁNÍ

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu 2009 oslaví významná výročí

Ludmila Radová	Kostelec	85 let
Marie Janátová	Hluboká	85 let
Jarmila Horká	Hluboká	85 let
Václav Liška	Jeznice	80 let
Rozumová Anna	Hluboká	80 let
Šimková Marie	Hroznějovice	80 let

V měsíci listopadu oslaví **50 let společného života**

»Zlatou svatbu« manželé Josef a Marie Mádlovi

z Hluboké nad Vltavou. Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Pelda Jan	Hluboká
Stella Krieglervová	Hluboká
Adriana Helena Jurošková	Kostelec
Tadeáš Klíma	Hluboká
Barbora Boháčová	Hluboká

Opustili nás

Jan Kališ	Hluboká
Hálová Božena	Hluboká

Hotel Podhrad Vás zve!

Draží hosté, přátelé, obchodníci, »konkurenti«, ale především příznivci dobrého vína, jste všichni srdečně zváni k řízené degustaci moravských vín v Hotelu Podhrad. Budou prezentována vybraná vína z produkce vinařství ZNOVÍN ZNOJMO.

Tato degustace proběhne v úterý dne 10. 11. 2009 od 18:00 hod. Pokud naleznete čas a chuť strávit příjemný večer se sklenkou dobrého vína, rádi Vás zde osobně přivítáme...

Za hotel Podhrad,

Radek Voleman, provozní a Lenka Havlová, ředitelka hotelu

Kapacita není bohužel neomezená, rezervujte si svá místa na uvedených kontaktech:

602 795 595
provoz@podhrad.cz

602383903
reditel@podhrad.cz

Zároveň Vás prosíme o dochvilnost...

Jak se vítají noví občanci?

Což o to, hezky, i slzička vám ukápně... když vidíte najednou tolik šťastných maminek, miminek, pyšných tatínků, brášků i sestřiček.

Každé zdravé narozené miminko je velká radost. A většina rodin si při příchodu nového človíčka uvědomí, že takových chvil není v životě mnoho. Proto slaví tatínkové s kamarády, proto radostí slzí babičky, proto nosí tetičky a jiní příbuzní dárečky, proto se slaví křtiny – a zkrátka, kdykoli nakouknete do kočárku na nové miminko, je to malý velký svátek...

A také město – ať si říká kdo chce co chce – by mělo přivítat své nově narozené občanky. Protože město bez lidí by nebylo městem.

A tak vždycky jednou začas, když se sejde pár »nových kousků«, pozve hlubocká matrika miminka, maminky a tatínky do obřadní síně v oranžerii hlubockého zámku. Další generace hlubockých dětí se tak poprvé sejde společně, a miminka na své kamarády poprvé mohou zvědavě kulit oči. Za rok se potkají na písku, za tři roky ve školce, za šest let v lavici první třídy a kdo ví, jak to bude dál... Někteří se budou potkávat celý život, některé zase osud zavane do úplně jiných končin. Nicméně všichni už budou mít po celý život společné místo a čas narození. A myslím, že to naše hlubocké místo k narození je na téhle planetě docela dobrá adresa...

Dne 10. října bylo přivítáno celkem 18 nových miminek. Vítací obřad se odehrál ve dvou turnusech po devíti miminkách. Přivítání byli: **Karolínka** 3. 5. 2009, **Adélka** 15. 5. 2009, **Matěj** 15.5. 2009, **Tadeáš** 20.5. 2009, **Marcelka** 1.6. 2009,

Kryštof 4.6. 2009, **Oliver Daniel** 5.6. 2009, **Barborka** 13.6. 2009,

Eliška 15.6. 2009, **Karel** 24.6. 2009, **Ondřej** 25.6. 2006, **Vladimír** 26.6. 2009,

Tadeáš 28.7. 2009, **Daniel** 29.7. 2009, **Josef** 2.8. 2009, **Emma** 18.8. 2009, **Lukas** 26.8. 2009

Slavnostní obřad vedla Mgr. Daniela Remtová, která díky svému povolání ředitelky školky města Hluboká má k dětem skutečně blízko. Přiznává, že vítat miminka ji těší, a také precizně ovládla sál krátkou, ale milou slavnostní řečí. A nezapomněla, co chtěla říct, ani když dudlíky a plínky padaly na zem, miminka se vrtěla, broukala, koukala a brečela a v sále ani náhodou nebylo důstojné a slavnostní ticho.

O to milejší atmosféra to byla. Své nově narozené kamarády přivítaly květy a básničkami »holky z naší školky«. Holčičky krásně vystrojené, učesané a načančané. Maminkám předají kytičku a tváří se důležitě a dospěle, vždyť jsou o celých pět let starší...

Někdy samozřejmě jejich vítací řadu doplní

mužnými hlásky i kluci. *Všechno je, jak má být*, pochvaluje si Dadla Remtová. *Tamhle maminku i tatínka jsem před rokem oddávala a už jsou tady s prvním miminkem. Tak se mi to líbí.* Stejně tak si pochvaluje i Martina Bártová, která při slavnostním zapisování rodičů dětí všechna nová hlubocká děťátka postupně pochová, aby se rodiče mohli podepsat. Společná fotografie, kytičky, album fotografií a do něj fotky z vítání občánků, to je malé vstřícné gesto od města.

Ano, občánku, všimli jsme si, že ses narodil a přejeme ti hezký život v našem městě. Hodné rodiče, dobré zdraví a pohodu!

Jak se žije kočkám. Kočky píší a čtou Zpravodaj! Kočičí příspěvek naškrábaný už pro příští Zpravodaj! **Kočky bengálské**, made in Hluboká.

Kočičí foto: Lucie Burianová

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Cesta do hlubin psychologovy práce aneb Naše škola má školního psychologa

Velmi pozitivní novinkou začátku letošního školního roku je fakt, že naše hlubocká škola má školního psychologa! A protože právě psychologie nejlépe ví, že nic není bez příčiny, není bez příčiny ani tato novinka. Prvotní podnět vzešel v březnu 2008 na jednání Rady rodičů OS Hluboká SRPDŠ, na němž bylo diskutováno vzájemné, ne vždy pěkné vztahy mezi žáky a vliv školní atmosféry na vztah dětí ke škole a tedy i k výuce. Výsledkem jednání byla žádost k vedení ZŠ Hluboká o iniciaci školního psychologa. Prvotní reakce byla pro školství zcela typická: Nelze. Nejsou finanční prostředky. Tím spíše je nutno ocenit, že vedení ZŠ neuložilo žádost rodičů tzv. k ledu a naopak hledalo možnosti, jak žádosti vyhovět. Téměř neuvěřitelné a nemožné se nakonec podařilo – a od září 2009 tabulka na dveřích č. 121 v 1. patře pavilonu mimoškolní výchovy ZŠ Hluboká nad Vltavou oznamuje, že zde působí školní psycholog. S několika otázkami jsem si dovolila do těchto dveří vejít...

Dobrý den, pane psychologu, prosím, mohl byste se nejen rodičovské veřejnosti představit?

Richard Mottl: Jistě, velmi rád. Jmenuji se Richard Mottl, jsem psycholog, mám v tomto oboru téměř dvacetiletou praxi, během které jsem působil rovněž v soukromé praxi, v oblasti pracovní, poradenské a klinické psychologie a jsem také soudním znalcem v oboru psychologie. Na hlubocké škole budu působit v rámci systémového projektu RŠPP – VIP II kariéra, který je financován z Evropských sociálních fondů a ze státního rozpočtu ČR. Budu zde poskytovat samostatnou poradenskou činnost, která sice není přímou součástí vzdělávací činnosti školy, ale může a měla by k ní přispívat – v zákonem přesně vymezených působnostech.

Mohl byste to, prosím, konkretizovat?

Samozřejmě. V podstatě lze mou činnost na vaší škole rozdělit do dvou základních směrů. Tím prvním je spolupráce s pedagogy a práce s třídními kolektivy, tak, aby byla posílena a rozvíjena pozitivní atmosféra jak ve třídě, tak v celé škole. To může probíhat jak například při třídnických hodinách, tak i formou samostatných projektů a aktivit. Za důležitou součást této činnosti považuji vyhledávání šikovných, nadaných žáků a vytvoření podmínek pro posílení pozitivního vnímání jejich schopností. Další, neméně důležitou součástí mého působení na škole, je poskytování individuálních konzultací a pomoci dětem, rodičům nebo i pedagogům, kteří mne sami osloví s nějakým problémem nebo námětem k řešení. A to včetně poskytnutí krizové intervence dítěti nebo i dospělému, který se ocitne v mimořádně psychicky náročné situaci. Součástí individuálních konzultací může být i poradenství při volbě povolání, mohu samozřejmě řešit například s rodiči výchovné problémy, které mají s dítětem doma... spektrum této služby, pokud ji budeme službou nazývat, je opravdu široké.

Jak vás mohou děti či rodiče kontaktovat?

Mohou mne navštívit rovnou osobně, k dispozici jsem vždy v úterý od 8 hodin do 16 hodin, další dny je možné domluvit individuální schůzku i mimo školu, třeba i v Českých Budějovicích na zcela neutrálním místě.

Kontaktovat mne všichni mohou také prostřednictvím telefonu nebo e-mailové adresy, které jsou k dispozici na webových stránkách školy (www.zs-hluboka.cz, pozn. aut).

A – jestli to vůbec můžete říci – už jste byl dětmi či rodiči kontaktován? Jsem samozřejmě vázán mlčenlivostí, to je základní etická profesní záležitost, ale určitě ji neporuším, když řeknu, že ano, několik lidí už se na mne obrátilo, máme domluvené konzultace. Zatím jsem jak v rámci celé školy, tak ani u jednotlivců nezaznamenal žádný zásadní či akutní problém, to je pozitivní, myslím, že ve srovnání s jinými školami tady dosud hodně závažné problémy nejsou. Je samozřejmě snazší pracovat na prevenci, problémům předcházet, nebo je začít řešit hned v počátku. V této souvislosti musím zmínit jeden problém, který se teď snažím řešit metodicky nebo systémově. Jde o to, že abych mohl s dětmi pracovat, a to nejen třeba individuálně, ale i ve skupině třídního kolektivu, musím mít od rodičů písemný souhlas, takzvaný Generální souhlas s činností školního psychologa. Ten přesně vymezuje, v jakých oblastech mohu u dětí působit. A pokud tento souhlas u jednotlivých dětí nemám, vzniká problém právě při činnosti s třídním kolektivem. Správně by se děti, jejichž rodiče nedali s mým působením souhlas, neměly té práce nebo komunikace, kontaktu celé skupiny třídy, zúčastnit. Tedy by měly odejít, tím se logicky z třídního kolektivu vyčlení, nebudou se se spolužáky spojovat společné prožitky nebo nově nabyté sociální dovednosti. Je samozřejmě právem každého rodiče souhlas nedat, to naprosto respektuji, spíše tedy zvažuji, jak tuto situaci řešit. Bude to

určitě zajímavý diskusní námět i na pražském setkání se všemi kolegy, kteří jsou do tohoto projektu zapojeni.

Myslím, že celkově je práce psychologa hodně zajímavá, práce školního psychologa o to zajímavější, že na jednom místě se denně schází 450 dětských i dospělých individualit a vytvořit atmosféru pohody, to není snadné. Navíc, co individualita, to jiné výchovné rodinné prostředí.

Může, podle vás, vůbec vzniknout při tak vysokém počtu lidí ta zmíněná pohoda?

Kdybych o tom nebyl přesvědčen, tak tu vůbec nebudu. Vnímám to jako určitou výzvu. I když, nikdy to nemůže být a nebude dokonalé, to nejde, to by popíralo všechny znalosti o psychologii lidského JÁ. Právě ta odlišnost každého z nás je zajímavá. A škola vždycky bude ve výchovném působení až druhá, první a určující je vždy rodina. A tam to začíná už u základních, zdánlivých maličkostí – třeba to, jestli dítě je z rodiny naučené pozdravit, poděkovat – úplně základní sociální, komunikační dovednosti. Všiml jsem si, že tady ve škole hodně dětí zdraví, to je dobře. Řekl bych, že je to základ určité kázně, kterou považuji za hodně důležitou, protože vede k dalším pozitivním vlastnostem – respektu k druhým, uznání určité autority a přejímání jejího přístupu k učení – například.

Výborně – tímto jste trochu navodil hodně diskutované téma – tzv. volnou výchovu.

A protože je to téma opravdu široké, navrhuji věnovat mu příští, samostatný rozhovor. Za ten dnešní vám děkuji a přeji vám na naší škole hodně štěstí a dobrých výsledků.

Také děkuji a budu se těšit.

PS: Rozhovor si dovoluji doplnit vlastní drobnou charakteristikou pana psychologa (určitě bude rád, profesionálně jsou »nadšení«, když jim laici »fušují« do řemesla :-)) : pan psycholog je sangvinik, extrovert, optimista, má přehled a nadhled a sálá z něj pohoda. **LB**

2. Bavorovické bezinkobraní

S blížícím se podzimem se začaly množit dotazy, zda i letos uspořádáme ochutnávku bezinkových výrobků – Bavorovické bezinkobraní. Bezinky začaly dozrávat sice dříve, ale my jsme měli velký problém se stanovením termínu. Všechny víkendy už byly obsazeny jinými akcemi a tak jsme nakonec vybrali pátek 25. září 2009.

Po 18 hodině jsme se začali scházet v naší hospodě a po menších úpravách (odstranění přepážky a sražení stolů), jsme zahájili 2. ročník **Bavorovického Bezinkobraní**. Proti loňskému roku někteří výrobci ubyli, ale také naopak přibyli noví. K ochutnání bylo 8 lahví bezinkového likéru, bezinková šťáva pro děti, nechyběly ani *bavorovické vdolečky* a mohli jsme okusit také broskve naložené v rumu. K chuti přišly rovněž jednohubky, které přinesli naši kamarádi k zakousnutí po tom množství sladkých bezinek.

Díky ochotě našich hostinských dostal sklenku na likér každý z hostů, který projevil přání *bezinky* ochutnat. Již z loňska víme, že je velice těžké posoudit, který likér je lepší. Někomu chutná klasická kávová příchut', někomu vanilka nebo hřebíček se skořicí, velice nás zaujala letošní příchut' chilli... Není divu, že tento rok byly všechny láhve i podnosy vyprázdněny, což současně svědčí i o kvalitě našich výrobků. A tak můžeme oznámit, že příští rok okolo svátku sv. Václava se bude pravděpodobně *Bavorovické bezinkobraní* opět konat. **SDH Bavorovice**

Podzimní zakončení hasičských soutěží

Každoročně bývá hasičská soutěž na útvaru v Českých Budějovicích u nás spojena se slavnostním posezením u krbu a zhodnocením sezóny. Soutěž se konala 3. října 2009 a náš sbor zastupovala dvě družstva mužů – mladší a starší. Nebyli jsme tak úspěšní jako loni, nicméně s umístěním zhruba uprostřed výsledkové tabulky jsme spokojeni, zvláště starší muži, kteří pokořili své mladší kolegy (o 2 místa).

Po návratu ze soutěže už věnujeme svou pozornost přípravě večerního posezení.

Prasátko je na rožni, klobásky v komíně a než narazíme soudek, musíme natáhnout plachty kolem pergoly, protože se už dost ochladilo a případný vítr nebo déšť by nám mohl večer pokazit.

Svým příchodem nás potěšili naši mladí novomanželé – naše hasička Maruška a její švýcarský manžel Simon. Minulý týden v sobotu po bezinkobraní jsme se také všichni sešli, pro změnu na jejich svatebním obřadu. Štěstí z nich vyzařovalo, a když si navzájem slibovali lásku a věrnost, v jednom oku se zaleskla slza... Tak přejeme jenom to nejlepší a brzy k nám opět zavítejte.

Než se propadlo prasátko, ochutnávali jsme klobásky vytažené z komína, pečené kaštiny a brambory, nebo pro změnu sladké – jablkové řezy a koláč s tvarohem a bezinkovou zavařeninou.

Přišli i kamarádi s kytarami a tak jsme si mohli uohně i zazpívat. Postupně ubývalo jídlo i pití, rovněž tak se vytrácely děti spát a když se přiblížila půlnoc, rozešli jsme se i my ostatní do svých domovů. Teď nás čeká údržba a zazimování hasičské techniky, ze soutěží přichází v úvahu snad jenom Hlubocký kapr a potom už příprava Výroční valné hromady.

SDH Bavorovice

Auto pro hasiče z Purkarce

Nové není, ale jako nové vypadá. A je ve výborném technickém stavu! V pátek 23. října vůz převzali purkarečtí hasiči pro svůj sbor dobrovolných hasičů. Slavnostní předání proběhlo u hasičské zbrojovny na Hluboké. Auto stálo 474 810 Kč a pořídilo ho město Hluboká pro SDH Purkarec. Jedná se o typ IVECO Daily, dodavatel AUTO FUTURE s.r.o., ČB.

Znamená to, že už purkarečtí nebudou muset vozit veškeré technické vybavení v přívěsu za stříkačkou a vše přemístí do svého nového auta. Se zásahy a pomocí purkareckých hasičů se počítá i v úseku nové cyklostezky, dále v okolí Purkarce a Jeznice. V této přece jen odlehle lokalitě tak budou soběstačnější, jednoduše a rychle vyřeší třeba problémy se spadnými stromy přes cestu a podobně a nebude nutné povolávat posádku z větší dálky. Řidič vozu je vyškolený, na místo posádky se vejde až šest osob.

Doba si žádá své a používat k technickým zásahům traktor není únosné. Výhody nového auta využijí i jezniční hasiči, kteří

se s blízkými purkareckými sousedy už před časem sdružili ke spolupráci. Společně čítají kolem 60 členů.

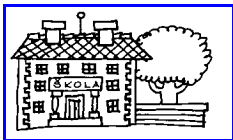
Purkarecké hasičům vůz samozřejmě velmi ulehčí práci, co se týče rychlosti a kvality zásahu je tento typ vozu ideální. Jistě je dobře, že město Hluboká se snaží nepěstovat centralismus a nevynechává ani okolní osady, příslušející městu. Hasiči koneckonců velmi obětavě vrací prostředky do nich vložené prací pro všechny.

Nahlédneme-li do historie, dozvíme se, že Sbor dobrovolných hasičů v Purkarcu byl založen v červenci 1897. Trvá tedy již 112 let. V r. 1898 byla z nadace mecenáše Josefa Svobody zakoupena stříkačka, stála 1130 zl. Stříkačka byla posvěcena v srpnu 1899 farářem Františkem Šechlem. Kmotrou byla Kateřina Šilhavá, manželka tehdejšího starosty, který věnoval 100 zl.

Věříme, že i nové auto pro technické zásahy přinese všem užitek. Přejeme purkareckým hasičům hodně štěstí a zdařilé zásahy pro blaho obce! Purkarečtí hasiči zase zdůraznili, že velmi děkují za vstřícnost panu starostovi Tomáši Jirsovi a hlubockým hasičům – jmenovitě Jiřímu Karvánkovi a Zdeňkovi Slepíčkovi.

Rádi bychom vám představili projekt »Po stopách Karla Klostermanna«, na kterém pracovali žáci třídy 7. A a 7. B (loňští šestáci) ZŠ Hluboká nad Vltavou od května do října 2009 v hodinách českého jazyka a literatury pod vedením Mgr. Mileny Horníkové, učitelky českého jazyka.

Vše začalo prohlídkou velkolepé výstavy **Šumava Karla Klostermanna, Příběh šumavské podmalby** v jihočeském muzeu v Českých Budějovicích, která se uskutečnila na jaře roku 2009. Zde jsme se seznámili nejen se spisovatelovým životem a dílem, ale i se šumavskými tradicemi, zvyky a nelehkým způsobem života a obživy tamějších obyvatel. Získané poznatky jsme zpracovali, včlenili mezi námi nashromážděné informace a každý žák vytvořil svůj projekt.

Tyto projekty zdobí v letošním roce naše třídy.

A aby náš projekt nebyl pouhý výčet informací, vydali jsme se skutečně po stopách umělce.

Dne 3. září jsme navštívili Šumavu. Zde jsme mohli všemi smysly vnímat krásu české krajiny a zároveň se více přiblížit dílu Karla Klostermanna. Tento jedinečný zážitek jsme zakončili napsáním slohové práce. Zde vám předkládáme některé z nich.

Za žáky sedmých tříd Eliška Říhová ze 7. A.

Po stopách Karla Klostermanna

Od loňského školního roku jsme měli slíbený výlet »Po stopách Karla Klostermanna«. Byl to pán, který celý svůj život zasvětil psaní o Šumavě. Na začátku září jsme odjeli po jeho stopách. Cestou nám pan Horník vyprávěl o zajímavostech, které jsme měli. Naším prvním zastavením byla Čenčkova Pila. Zde se zpracovávalo dřevo, které se sem doplavovalo plavebním kanálem z okolních lesů. Na počátku 20. století byla přestavěna na vodní elektrárnu. Během návštěvy jsme shlédli filmy o třech vodních elektrárnách v Čechách.

Naše cesta dále vedla k Hauswaldské kapli. Je to známé poutní místo. Dnes už tu žádná kaple nestojí, ale pramínek (prý léčivý a zázračný) tu je dodnes.

V infocentru »Rokyta« jsme viděli spoustu zajímavých nástrojů, které byly dříve na Šumavě používány. I když počasí nebylo zrovna nejlepší, cesta k autobusu kolem říčky Vydry byla super. Cestou mne zaujaly věžičky z oblázků, které asi stavěli lidé, kteří tudy procházeli zrovna jako my. Domů jsme přijeli odpoledne s hlavami plnými dojmů a informací ze života na Šumavě a zjištěním, že i kousek od domova je spousta krásných a zajímavých míst. *Filip Tichava 7. B*

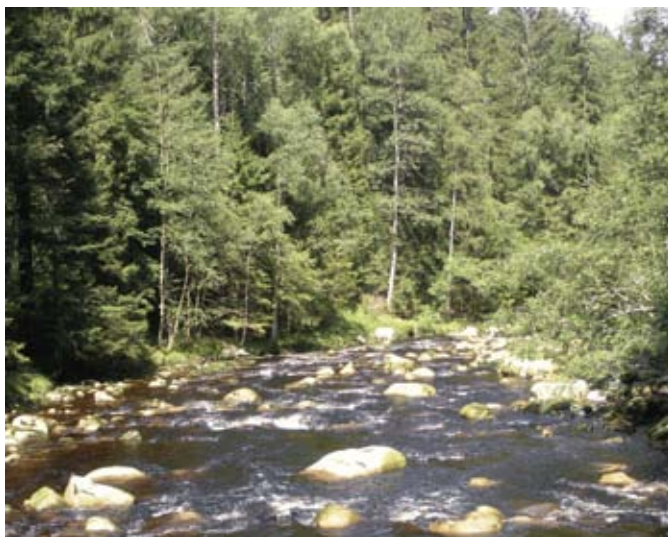
Za vypracování projektu o Karlu Klostermannovi v loňském školním roce nám třídní paní učitelka, Mgr. Milena Horníková, zařídila v letošním roce výlet do Povyďří. Ten se uskutečnil již třetí den školního roku.

V sedm hodin jsme odjžděli od školy autobusem směr Šumava. Počasí bylo dopoledne zamračené, ale kolem poledne se vyjasnilo, takže bylo možné si vše dobře prohlédnout.

Doprovázel nás skvělý průvodce, Ing. František Horník, který uměl o všem zajímavém vyprávět. První zastávka byla na Čenčkově pile, kde nám promítli dokument o Vchynicko-tetovském kanálu podle projektu Josefa Rosenauera. Tento kanál umožnil zásobování Prahy dřevem na otop, nyní kanál slouží jako náhon vodní elektrárny Vydra v Čenčkově Pile.

Z Čenkovy Pily naše cesta směřovala do Srní – Hauswaldské kaple. Místu, kde stávala kaple, se říkalo šumavské Lurdy, a to proto, že se v její blízkosti nacházel pramen, kterému se přisuzovaly léčivé účinky. Z bývalé kaple zbyly pouze základy.

Další směr naší cesty bylo informační středisko Rokyta, kde je expozice ze života šumavského lidu. Viděli jsme různé nástroje

k práci i obživě, jako třeba sekery, háky a vrtáky používané ke stavbě vorů nebo k osekávání klád. Další potřebná pomůcka v domácnosti byla odstředivka na mléko, kde se oddělovalo mléko od smetany.

Z odstředěného mléka si vyráběli tvaroh a ze smetany máslo stloukané v dřevěném soudku, který byl opatřen čtyřmi lopatkami s otvory.

Z informačního střediska Rokyta jsme se vydali pěšky malebnou krajinou kolem Vydry do Antýglu, kde na nás čekal autobus a odvezl nás k Vchynicko – Tetovskému kanálu a odtud směr HLUBOKÁ. Domů jsme dojeli kolem páté odpoledne. Myslí si, že výlet se nám vydařil díky pedagogickému a odbornému doprovodu. Děkuji za informace o lese a zpracování dřeva. Věřím, že si každý z nás odnesl z výletu hezký pocit z naší krásné Šumavy. *Radek Kreps 7. A*

Nyní vám představím projekt 7. tříd, který jsme nazvali výlet »Po stopách Karla Klostermanna«. Jak už je napsáno v názvu, šli jsme opravdu po jeho stopách. Nejprve v referátu zpracovaném na konci 6. třídy a poté v 7. třídě putováním malebnou šumavskou přírodou, která K. K. inspirovala. Na Šumavě je tolik krásných míst, které K. Klostermann před mnoha lety rád navštěvoval. A i my jsme se mohli kochat stejnou krajinou, která se za tak dlouhou dobu nezměnila. Protože jsme se chtěli dozvědět něco více o spisovateli, navštívili jsme nejen šumavskou krajinu, ale i další místa. Hned prvním námi navštíveným místem byla malá elektrárna Vydra, ve které byl k vidění ručně zhotovený plán elektrárny a jejího okolí. Celý plán nám popsal pan průvodce. Shlédl

jsme krátký film, kde jsme se dozvěděli více informací o elektrárnách Vydra, Černé jezero a Čenčkova pila. Měli jsme také možnost prohlédnout si nevelké, ale dostačující stroje. Bylo mi však líto, že jsme celou elektrárnu neviděli za plného provozu. Nevadí, vše jsme si vynahradili pěší túrou pohádkovou krajinou. Obrovskou radost mi udělal hřib satan, kterého jsem objevila ukrytého pod křovím. Jako správní turisté jsme procházeli lesními cestami podél toku řeky Vydry. Zprvu se cesta zdála být zábavná, ale při kličkování mezi kluzkými kameny se rychle unavíte. Voda ve Vydře šuměla a my se nechali unášet jejími relaxačními zvuky. A protože se říká, kdo nezmokne na Šumavě, ten na

Šumavě nebyl, tak i my jsme byli zmáčeni lehkým podzimním šumavským deštěm. Po procházce jsme navštívili informační centrum. Zde jsme si prohlédli různé exponáty, jako třeba keramickou, ale opravdu mohutnou formu na bábovku, či různé sekerky, motýčky nebo i vycpanou divokou kočku. Snad všichni jsme si nabrali různé informační letáčky s šumavskou tematikou.

Šumava je krásná v každém v každém ročním období. Patří k němu doba babího léta, kdy s končícím létem a počínajícím podzimem se příroda mění. A tuto úžasnou proměnu jsme mohli pozorovat i my na cestě »Po stopách Karla Klostermanna«. *Eliška Říhová 7. A.*

Den začal jako každý jiný. V sedm hodin se jde do školy, ale dnes ten den byl jiný, zcela výjimečný. Třída 7. B vyrazila na úžasnou výpravu, která nesla v baťůžku název »Po stopách Karla Klostermanna«. Výprava by se tak skvěle nevydařila, pokud by nás neprovázel pan František Horník, ale to by nebyl žádný výlet bez paní Mileny Horníkové a naší milé paní učitelky Hany Šustákové. Výprava může začít!

Třída 7. B s nadšením a úsměvem jako sluníčko nastupovala do autobusu: Pan řidič, který nás velmi dobře a zcela bezpečně doprovázel spolu se svým upraveným a luxusním autobusem, pronesl několik slov. Především, abychom mu autobus nepoškodili. Pak následoval proslov pana Františka Horníka. Seznámil nás, co nás na výpravě čeká. Pálil jsme si dobrou cestu a vyrazili. Autobus svá kola nasměroval na Šumavu.

Míjeli jsme krásné louky, lesy, jako by byly z pohádky. S autobusem míjíme zcela malý a nenápadný pomník setkání pěti armád. Tyto armády se zde střetly v jeden den na konci 2. světové války.

Vjíždíme do městečka Husinec. Už to slovo Husinec nám napovídá, že toto městečko bude mít něco společného s Janem Husem... máte pravdu, je to rodné město Jana Husa. Dokonce byl k vidění rodný domek rodiny Husů, slouží v dnešní době jako muzeum Jana Husa. Na nějaký čas opouštíme města a vrháme se do lesa studeného jako psi čumák.

Najednou vidíme podivnou stavbu na řece Vydře. Malá vodní elektrárna Vydra. Do elektrárny jsme se mohli dokonce i podívat, ale ještě předtím jsme se posilnili horkou čokoládou a kávou, kterou nám připravil pan řidič autobusu. Prohlídka elektrárny Vydra byla skromná, ale velice pěkná.

Po prohlídce jsme si vzali své batůžky a vyrazili na túru do lesa. V lese jsme viděli dřevěná korýtka, ve kterých protékala voda do velké nádoby, ale to nebyla jen taková nádoba. Byla vytvarovaná do tvaru dvou dlaní, do kterých spadala všechna voda z korýtek.

Následovala opět jízda autobusem. Tentokrát jsme dojeli na informační středisko Rokyta. Bylo zde k vidění několik zajímavých exponátů: vyřezané sošky, vycpaná zvířata, zemědělské stroje a kameny s jejich názvy.

Všichni byli jistě unavení po dlouhém výletě nyní jsme nastoupili do autobusu a vyrazíme směr Hluboká nad Vltavou. Asi po dvou hodinách vidíme zámek Hluboká.

Pan František Horník poděkoval spolu s paní Milenou Horníkovou a paní Šustákovou za společnou výpravu »Po stopách Karla Klostermanna«. Celá třída Z. B byla převelice šťastná za tuto výpravu. Děkujeme.

Dominika Soudková, 7. B

Dne 3. září navštívily třídy 7. a 7. B nádhernou a velmi zajímavou Šumavu.

Navštívili jsme řadu krásných míst. Například velmi zajímavou osadu, která se jmenuje Čeňkova Pila. V této osadě jsme poznali poučnou a zajímavou vodní elektrárnu Vydra. V ní nám pan průvodce ukázal na zmenšeném modelu různé vodní toky Šumavy.

Po tomto úžasném zážitku jsme navštívili místo u vesničky Srní s názvem Hauswaldská kaple, která se mi z tohoto výletu nejvíce líbila. Veliká škoda je, že toto místo uprostřed lesa je jen zřícenina. Věřím a zároveň doufám, že kaple byla dříve nádherná a uklidňující místo. Nachází se tam i léčivý pramen. Pramínek vody, vytékající z většího kamene, proudí úzkým malým korytem až ke kapli, kde jsou ze skla vymodelované ruce. Tam cesta pramínku končí.

Musím také vzpomenout nádhernou dvouhodinovou pěší cestu. Putovali jsme z informačního centra Rokyta až do Antýglu. Nejprve byla cesta docela nuda. Poté se nám, jako když mlha ustupuje, objevil strmý kopec dolů.

Kdo zná aspoň z malé části děti, asi už tuší, co následovalo. Jako stádo mustangů jsme se hrnuli z kopce dolů. Několik z nás upadlo, ale nic se nám naštěstí nestalo. Byla to velká legrace. Poté se nám naskytl nádherný pohled na řeku Vydru. Její kameny, které byly svou váhou uvězněny na jejím dně, klidně vykukovaly nad hladinou řeky. Jemné vlnky na ně krásně šplouchaly.

Nejzajímavější z celého výletu byla dlouhá cesta autobusem, která sice mému žaludku nedělala moc dobře. Cestu nám zpříjemňoval náš odborný doprovod. Paní učitelka Mgr. Horníková a paní učitelka Mgr. Šustáková. Také s námi putoval velmi moudrý manžel paní Horníkové, pan ing. Horník. Tento výlet byl prostě špičkový a moc se mi líbila trasa, na kterou jsme se vydali. Byla bych moc ráda, kdybych se na tato místa mohla ještě někdy podívat.

V prvních zahajovacích dnech školy podnikla naše třída s paní učitelkou Horníkovou a Šustákovou výlet, který se jmenoval »Po

stopách Karla Klostermanna«.

Ráno jsme vyjeli autobusem směr Šumava. Naše první zastávka byla na Čeňkově Pile – vodní elektrárna. Průvodce nás seznámil, jak vůbec taková elektrárna pracuje. Bylo to opravdu moc zajímavé, včetně informací o okolí Vydry.

Další zastávka byla Hauswaldská kaple. Tak krásnou studánku jsem viděla poprvé. Opravdu jako studánka z pohádky. Tato studánka má svou letitou tradici, svou krásnou jiskrnou vodou prý léčí všechny nemoci. Nevím, jestli je to pravda, ale už jenom pohled na studánku, okolní lesy a ticho, působí na každého člověka jako lék. Další informace jsme získali v infocentru, kde jsme navštívili šumavské muzeum a prohlédli jsme si geologickou výstavu. Závěrem našeho výletu byla krásná procházka okolo Vydry. Průvodce nám dělal ing. František Horník, zajímavě vyprávěl o krásách přírody. Tento výlet se mi opravdu moc líbil, určitě se znovu ráda podívám ke kouzelné studánce.

Kamila Chrtová, 7. B

Stačí jednou zavolat!

777 760 960

- až 50 000 Kč
- měsíční splátky
- na dobu 8 a 13 měsíců
- hotovost až do domu
- nejvýhodnější podmínky v regionu

www.smartpujcka.cz

Hledáme nové obchodní zástupce

774 420 546

Dívka, která tančí se psy

Pětinasobná mistryně České republiky v agility (sportu pro lidi a psy) se jmenuje **Veronika Hrušková** a bydlí na Hluboké. Její Haryk – mimochodem voříšek, ale velký sympaták – obhájil první místo už potřetí za sebou. Dva roky předtím vyhrával Benny. Takže Veronika a její dva »kluci« drží prvenství už pátý rok. Beník teď už špičkové časy nestihá, je mu 12 let, a časy se navíc zrychlují. Na dráze musí psi běžat rychlostí kolem pěti metrů za sekundu a zdolat okolo 20 překážek.

To je tedy rychlost. Ale ty psovi musíš stačit také! Přesně tak, vedeš ho na překážky a pokud mu stačíš, jsi stále vedle něj, někdy před ním, často však vlaješ vzadu za ním. Psi jsou po celou dobu závodu bez vodítka, ani jejich páníčci nesmí držet žádné pomůcky v ruce, takže používáš pouze ústní povely a řeč těla. Na začátku závodu probíhá tzv. prohlídka trati, to máš pět minut na zapamatování celého parkuru, protože potom v té rychlosti musíš sledovat hlavně psa a ne čísla rozmístěná u překážek. Je náročné to uhlídat, aby ses zbytečně nějakou chybou nediskvalifikovala.

Páni, to je jak psí Pardubická... Trať je pokaždé jiná, musím říct, že agility jsou čím dál víc oblíbený sport, každý týden o víkendu probíhají závody v různých místech republiky. Na jedny závody přijede třeba sto lidí a psů, závodníci jsou rozděleni do kategorií podle velikosti psa a také podle výkonnosti. Pokud chceme jezdit na závody, je třeba trénovat. A to nejen překážky, ale i fyzickou kondici. My chodíme běžat, jezdím na kole, i psi musí posilovat. To by normální člověk nevěřil, co je všechno třeba nacvičit na perfektní souhru člověka se psem.

Letos jsem byla také na závodech v zahraničí. Jedny z nich byly v Holandsku, kde se odehrávalo Mistrovství Evropy. Mezinárodní závody jsou ohromnou zkušeností i zážitkem, tady závodilo přes 600 účastníků z 12 zemí světa. Všichni jsou velmi dobře připravení, ale jen jeden může zvítězit a k tomu je potřeba nejen rychlost, ale i trocha štěstí.

Kde vlastně agility vzniklo? Vzniklo původně v Anglii, kde se pořádá nejslavnější Cruftova výstava psů. (Cruftova výstava v Birminghamu existuje od 19. století a je doslova Mekkou kynologů. Počty psů přihlášených na určitou výstavu se velmi liší, může jich být 50 – 100 nebo také 25 000 – právě tohoto čísla dosahuje tato světoznámá anglická výstava psů.). A agility tam vzniklo k rozptýlení diváků, kteří se přišli podívat na psí výstavu. Při agility se nenudí pes, ani pán, ani diváci. Postupně se vytvořil sport, který baví lidi na celém světě. Postupem času začaly vznikat i další psí sporty, nyní je opravdu ohromný výběr, jak můžeme našeho čtyřnohého kamaráda zaměstnat.

A ty sama závodíš jak dlouho? Závodím asi od 14 let, takže už vlastně skoro 14 let. Předtím jsem měla německého ovčáka, s ním jsem se vlastně učila. Ale němečtí ovčáci mají skosený hřbet a pro agility nejsou ideální plemeno.

Ideální jsou pohyblivá plemena, lovecká, pastevecká, border kolie, teriéři, jsou rychlí, mrštní a téměř neúnavní. Baví je to, ti psi jsou zapálení, nadšení.

Ale ty máš dva voříšky a jsou to šampióni! Já si Haryka nevybrala za účelem téhle práce, to samozřejmě dopředu nepoznáš. Zašla jsem do útulku náhodou, vezli jsme tam tenkrát s kamarádkou nějaké dárky a on tam byl, ještě štěně, malinkej. A spíš on si vybral mě, začal na nás vyskakovat a nakonec to bylo velké štěstí, že je takhle talentovaný na míček. Oni voříšci jsou talentovaní všeobecně, a s těmi mými dělám i takové ty triky, jako že je učím válet sudy, dávat packy, prosit, ale umí chodit i zadních tlapkách a podobně.

Jsou jak cirkusoví pejsci. Proč je to učíš? Kvůli svým dalším terapiím, canisterapii? Spíš to dělám proto, aby psi věděli a učili se, že práce s páníčkem je legrace, něco dělají a mají za to odměnu, pamlsek, hračku. Oni zjistí, že dělat cokoli je zábava a pak už je baví i ten vlastní sportovní

výcvik, výcvik základní poslušnosti, chůze u nohy... A potom se mi to opravdu hodí i u postižených dětí, nebo v domovech důchodců. Když chtějí vidět, co pejsci umí, tak oni předvedou tanečky a chození po zadních... a baví se všichni, psi i lidi.

Čím odměňuješ při výcviku? Motivace je důležitá, pes musí vědět, že dostane náмку nebo hračku, aby ho práce s člověkem bavila, Haryka motivuji míčkem, pohraje si za každý úkol, který dobře splnil. Dokončí parkur a těší se na míček. Ale Bennyho tohle nezajímá, takže na závody mám zabalené párky nebo uherák, čím těžší věc, tím větší odměna, nebo dávám jednotlivé piškoty za splněné úkoly.

Před dvěma roky jsme mluvili o tom, že canisterapie v zahraničí funguje už i na lékařský předpis a platí ji pojišťovny. Změnilo se od té doby něco u nás? Zatím bohužel ne. Tady je to pořád na bázi dobrovolnického programu. Musím říct, že na Hluboké jsem moc spokojena. Pan ředitel DD je nám stále nakloněn, v domově je milé domácí prostředí a chodím tam ráda. A že mohu srovnávat, protože jsem prošla už hodně podobných ústavů. Na Hluboké se ukáží dvakrát týdně, lidé si mně i pejsky pamatují, hrajeme si společně, děláme tělocvik, zpíváme. Probíhá to aktivně, je to moc hezký, a pan ředitel to podporuje jak může, nenechá lidi jen tak sedět v nečinnosti. Kreslíme, malujeme barvami na sklo, něco děláme na Vánoce vaříme, pečeme, prostě různé aktivity. Já mám vždycky skupinku asi deseti, patnácti lidí, sejdeme se v klubovně, protáhneme si záda, zazpíváme si. Všechny to baví, protože

se sejdou, obléknou se na to, babičky se načesají, těší se na pejsky a je to pro ně událost. Pak chodím i jednotlivě po pokojích, k těm lidem, kteří se sami ke mně nedostanou, pejska dám i do postele, on je zahřeje a potěší. Většina z nich když už nikoho nemá, tak aspoň mají dobrý pocit, že za nimi z venku někdo přijde a popovídá si s nimi.

Jak to zvládáš psychicky?

Zvládám to většinou dobře i když občas to může být psychicky náročné pro mne i pro psy. Většinou si pak dáme procházku v parku nebo v lese. Psi načerpají energii rychle zpátky, ale musím říct, že jí taky hodně předají. Těm lidem to určitě hodně dá. Začali jsme teď chodit v Budějovicích do školy pro hluchoněmé děti v Riegrově. Navštěvujeme tam školku, přijdeme mezi děti a děláme různé aktivity. Třeba si děti obkreslí ležícího psa na velkou čtvrtku, pak ho vybarvují. Nebo psy češou. Je to spojené i s dětským domovem, jsou to malíčké děti a já mám děti hodně ráda. S dětmi v téhle školce si Haryk skvěle vyhraje, přitom se úplně zklidní, nechá se hladit, dovedeš si představit, že se na něj vrhne třeba dvacet dětí najednou, tahají ho za ocas, za uši, nešikovně hladí, ale on si lehne na záda, olizuje jim ruce a je šťastný. Chodívala jsem i mezi těžce postižené děti do Světlušky, ale musím říct že to je pro mne psychicky opravdu náročné. Práce se seniory mi připadá veselejší...

Haryk je skutečně talent... Takhle nadaný pes na terapii se musí narodit, všechno nejde vycvičit. I když zkoušky na canisterapii jsou náročné, potřebuješ k tomu disponovaného psa, protože 90 % už v tom psovi musí být. A ačkoli canisterapie funguje víceméně jen na dobrovolnickém příspěvku, tedy že zájemci si musí přispívat sami, tak je zájem veliký. Obvyčejné školky, školy a různá zařízení nás hodně zvou. Tak doufám, že se to časem stane opravdu profesí a nebude problém dostat nejen příspěvek na dopravu, psí krmivo ale i možnost provádět tuto činnost jako samostatné povolání.

O založení agentury neuvažuji, jsem členka občanského sdružení, které nás zastiťuje, díky nim máme zkoušky, setkáváme se na různá setkání, jezdíme na psí tábory, chodíme na schůze, školíme se.

A když máš tak talentovaného Haryka, nepřemýšlíš o jeho štěňátkách?

Když se koukneš do kteréhokoli útulku, jsou tak plné... Byla jsem se podívat na hezky opravený českobudějovický... ale tam je tolik pejsků... nikdy bych si psa nekoupila z chovu.

Štěňata si z útulku lidi spíš vezmou, ale když tam skončí roční biglové nebo ohaři, je to moc smutné. Neodsuzuji, že si lidi pořizují psy s papíry, taky se mi líbí některá plemena. Ale já osobně, když vím, kolik psů je opuštěných, tak bych pro psa šla vždycky do útulku.

Moji psí kluci jsou odsouzení zůstat pouze v pracovním poměru a žádní tatínkové z nich nebudou. A nenudí se, každý den se mnou jezdí do práce. Mám psí školu, tam učím ostatní lidi, co se dá se psy dělat. Pronajala jsem si pozemek, nechala ho oplotit, koupila sadu překážek na agility, na flyball, to je takový psí sport, teď docela poslední kynologická móda... Mám radost, že stále více lidí se snaží se psem něco dělat a ne ho mít jenom zavřeného na zahradě, nebo v bytě.

To je skvělé, tak ty, vysokoškolačka, máš psí školu! Ano, to je vyslovené moje hobby a mám na to živnostenský list. V psí škole provádíme základní výcvik psů a jejich pániček, pejsci jsou rozděleni podle velikosti či věku, cvičíme od tří měsíců věku. Základní kurz je desetihodinový a během kurzu se snažím naučit hlavně pánička, jak má vychovávat pejska. Pes tam naopak získává socializaci, naučí se, jak poslouchat svého pána ve skupině ostatních psů. Protože se většinou dozvím: Ale on doma poslouchá a na zahradě taky, ale když přijdeme ven... Jenže když pes neposlouchá venku, tak prostě neposlouchá vůbec a ohrožuje sebe, ale bohužel i ostatní psy a lidi.

A když tohle zvládneme, pokračujeme s tréninkem na zkoušky z poslušnosti nebo cvičíme různé dovednosti, například kdy psa naučíme rozeznat vaši věc. Pes pak třeba dokáže přinést vaši botu z hromady ostatních.

Nejpopulárnější ze psích sportů jsou opravdu agility. Uvědomte si, že mladý živý pes většinou celý den nečinně leží doma a čeká na pánička, to je pak pro něj trénink se skákáním přes překážky, probíhání tunelu či přeběhnutí přes áčko výborné zaměstnání, ale i zábava. Takže psi se tam vysloveně těší.

Nově máme na cvičáku dráhu na flyball, jsou to čtyři skokové překážky a za nimi taková speciální bednička, kde je schovaný tenisák. Pes je přeskočí, naskočí na to zařízení, tenisák mu vyskočí a on ho zase

přes ty čtyři překážky musí donést zpátky. A měří se mu čas. Ve flyballu už jsou také soutěže i na mezinárodní úrovni, a tady v Jižních Čechách nebylo moc nabídek k tréninku, i když se o to lidi zajímali. Tak jsem to nastudovala, absolvovala školení a už cvičíme.

A takových cvičišť najdeme víc? Různých cvičišť je určitě víc. Ale ne každý výcvik probíhá pomocí pozitivní motivace, což znamená právě výcvik formou hry za pamlsky a hračky. Já to tak dělám, tvrdím, že to tak jde a umím to i dokázat. A psy to baví mnohem víc. To, že je chválíme za něco, co udělali správně, a ne, že je káráme za něco, co udělali špatně. Kurzy jsou rozdělené podle různých druhů psů a navíc já jsem tam skoro celé dny, takže lidi si mohou vybrat, kdy přijít, během dne, po práci nebo o víkendu. Dávám hodně velkou možnost si vybrat vhodný čas, ale co

bych vyzdvihla jako nej důležitější, snažím se dělat výcvik skutečně pozitivně.

My nabádáme psa, aby on nás nutil k práci, protože ho baví. Pamlsky, hračky, forma hry – to vše psa, ale i majitele nesmírně baví a výsledky se brzy dostaví.

Koukám, že nejsi propagátorka tělesných trestů ani u psů. To rozhodně ne. Všechno jde

vždycky nějak vyřešit a moje heslo je, když vám to nejde, je to vaše chyba a nikoli chyba psa, zamyslete se nad sebou, kde můžete dělat chybu.

Psi jsou tedy zřejmě psychicky v pohodě, ale co chudáci páničkové? Ale ti přece taky, zvládají to a když vidí ty pokroky, tak je to hřeje u srdce. U psa to jde rychle, psi jsou nadšení a učenliví. Chodila paní s naháčem a naučila ho slalom, plazit se a válet sudy. A když se přišli podívat chovatelé a ukázala jim to, tak šli do kolen. Protože si za celou dobu svého chovu mysleli, že je to plemeno, které se nedá vůbec vycvičit. Základní kurz poslušnosti je určitě potřeba a kdybych mohla, tak bych ho pro majitele psa zavedla jako povinný.

Někdo si pořídí psa, netuší, co je základní poslušnost a pak slyšíte samé odstrašující případy, pokousání a podobně. Hlavně člověk se musí naučit základní pravidla výcviku, co pes smí a nesmí. Já to taky neznala, když jsme si pořídili prvního psa, ale šla jsem na cvičák a naučila se toho za ty roky hodně. A stále se učím, jezdím na semináře, i do zahraničí.

Proto je u mně taky nejpobulárnější a pořád plná školka pro štěňata, od tří měsíců do půl roku. Tam se setkávají začátečníci se psíma miminami, učí se přivolat psa a vidí to i u jiných, co jim jde a nejde. Učíme sedni, lehní, chůzi na vodítku, takže tam je docela legrace. Loni jsme měli skvělou sestavu: sedm jorkšírů v jedné hodině. Nemuseli mít strach, že na ně šlápne nějaký labrador a paničky byly nadšené a velice snaživé a jorkšíry to bavilo.

Ted' se snažím si někde pronajmout halu, protože v zimě je to docela náročné, přece jen déšť, sníh a bahno, to není dobré. Lidi to sice chvilku vydrží, ale malá plemena se namočí, mokřý nechtějí běhat ani lehat... Nevíte o něčem?

Kontakt: **E-mail:** benny4@seznam.cz

Listopad na zahradě

Na podzim ukládáme cibuli kuchyňskou na zimu. K uchování se hodí jen ta dobře vyschlá, zdravá a mechanicky nepoškozená. Optimální teplota skladování je kolem 1°C, vzdušná vlhkost 60 až 70%. Nižší teplota je vhodnější než vyšší. Cibule snese i krátkodobý pokles teploty pod bod mrazu. Při namrznutí je sklovitá, ale pokud s ní nehýbáme, bez problémů rozmrzne. Cibuli uskladněnou na chladném místě chráníme před krátkodobým mrazem tak, že bedýnky zakryjeme dekou, jutovým pytlím a podobně. V dubnu a březnu začíná cibule při dobrém skladování rašit. Do červnové úrody vydrží bez problémů šalotka.

Na záhonech pěstujeme jen druhy zeleniny, které jsou odolné vůči nízkým teplotám. Jedná se o petržel kořenovou, pastinák, černý kořen, dále pak kapustu hlávkovou, kadeřavou a růžičkovou, které vynikají vysokou mrazuodolností. Výhodné je zakrýt porostů přezimujících zelenin netkanou textilií. Pravidelně kontrolujeme zdravotní stav naskladněné zeleniny a napadené kusy ihned odstraníme, abychom zabránili dalšímu šíření chorob a škůdců. Do květináčů vysazujeme pažitku, cibuli zimní, naťovou petržel, případně jiné bylinky či kořeninové rostliny, které máme na venkovních záhonech a které budeme v zimním období rychlit v domácnosti. Dále si čerstvou zeleninu z vlastní produkce můžeme zajistit rychlením čekankových puků.

Některé narcisy lze rychlit podobně jako hyacinty. Když začneme s rychlením v listopadu, budeme mít na vánoce voňavé květy. Do mělké misky dáme vrstvu šterku nebo keramzitu silnou 3 až 4 cm, na ni položíme těsně vedle sebe cibule narcisů a zalijeme vodou tak, aby se spodek cibule dotýkal hladiny. Misku uložíme do vzdušné chladné místnosti. Brzy narostou kořeny, posléze i výhonky budoucích rostlin. Když se bezbarvý výhonek otevře a objeví se zelený vrchol listu, přeneseme misku do teplé místnosti. Za dva až tři týdny se otevřou květy. Rychlení záleží na pokojové teplotě a trvá čtyři až šest týdnů.

Užitečné listí – listí vyhrabané z celé plochy zahrady není nechtěný odpad, ale surovina pro přípravu potřebného humusu. Hodí se na založení nízkého plošného kompostu, který zlepšuje půdu. Na vhodný záhon rozložíme nižší vrstvu listí a zasypeme kompostem nebo jiným organickým hnojivem, které ochrání listí před rozfoukáním a urychlí jeho rozklad. Za sucha listí zavlažíme. Půda chráněná organickou vrstvou méně promrzá a zároveň v ní pokračuje život mikroorganismů důležitý pro úrodnost půdy. K uložení a zkompostování listí můžeme použít například pařeniště.

Po sklizni odstraňujeme ze stromů i ze země veškeré mumifikované plody, hluboko je zakopeme do půdy. Upravíme chrániče kolem stromů a včasnou opravou plotu bráníme vstupu zvířete na zahradu. Pokračují výsadby ovocných dřevin, dokud nezamrzne půda. Dbáme, aby rostlinky byly vysazeny ve stejné úrovni, jako rostly ve školce. Hluběji vysazujeme maliník, který současně přihneme zeminou, a dále keřové rybíz (alespoň o 10 cm hlouběji než rostly ve školce). V bobulovinách a jahodníku rozhodíme na odplevelenou půdu dobře vyzrálý kompost. Trsy jahodníku přihneme proti vymrzání. V selských sadech dokončíme hnojení rozleželým chlévským hnojem s mělkým zapravením do půdy. Chybějící živiny ve

formě fosforečných nebo draselných a hořečnatých hnojiv můžeme dodat do půdy pomocí injektorů (vpichy do hloubky 0,3 až 0,4 metru). Při nedostatku vápníku v půdě aplikujeme vápenatá hnojiva (na lehkých půdách přednostně mletý dolomitický vápenec, na těžších půdách mletý vápno). Obvykle vápníme ve tříletých intervalech. Odebíráme vyzrálé rouby peckovin pro dlouhodobé uchování a ukládáme je buď do mírně vlhkého písku v chladném sklepě, nebo do půdy na severní straně budov, popř. v chladícím boxu do mikrotenových sáčků, přičemž spodní část roubů obalíme kouskem vlhké vaty. Pravidelně a často kontrolujeme, aby rouby nepřeschly, nebo naopak v mokrú nezačaly plesnivět.

Za chladnějších nocí otvíráme okno do sklepa a snažíme se tak snížit teplotu ve skladovacích prostorech pokud možno na 4 až 5 °C a udržet vzdušnou vlhkost na úrovni 80 až 90 %. takto lze skladované ovoce udržet delší dobu v dobrém zdravotním stavu.

Petr Kumšta

HOTEL PODHRAD

Akce listopad – prosinec 2009

1 + 1 hodina zdarma platná od pondělí do čtvrtka

**RELAXAČNÍM CENTRUM
HOTELU PODHRAD**

- Bazén s protiproudem
- Whirl – pool
- Sauna a infrasauna
- Masáže

PO – NE: 1000 – 2200 hod.

Permanentky se slevou 10 % – vhodný vánoční dárek

Dospělá osoba 150 Kč/hod. Děti od 3 do 12 let 80 Kč/hod.

Děti do 3 let zdarma

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

Hotel Podhrad, Čsl. Armády 30, 373 41 Hluboká nad Vltavou

Tel.: 387 983 690, Fax.: 387 983 693

recepce@podhrad.cz www.podhrad.cz

Adventní čas v hotelu Závěš

S nástupem dlouhých zimních večerů nastává doba, kdy většinu z nás začínou »chytat roupy« a vymýšlíme, čím bychom si večer zpříjemnili. Protože loňský rok jsme u nás v hotelu již několik akcí prožili, mám pro vás nabídku na další:

Zdobení perníčků 27. 11. od 18 hod.

Pečení vánoček 20. 12. od 17,00 a od 19 hod.

Všechny informace získáte od 9. 11. 2009 na recepci hotelu Závěš, kde se můžete zároveň i přihlásit. **Akcí se můžete zúčastnit i s dětmi, vnoučaty i s odvážnými manželi.**

Těšíme se na vás! **Hana Hanušová + Hotel Závěš**

Indonéská kavárna v Panoramě?

Je tomu skutečně tak.

Starosta města Tomáš Jirsa, přišel na její slavnostní otevření oblečen trochu netradičně: ve svetru, potápěčských brýlích a se šnorchlem v puse. V budově hlubocké Panoramy našla své sídlo firma, která podniká na Bali, vysvětlil. A stylová kavárna je tu proto, abyste nasáli atmosféru čistého nádherného moře plného krásných živočichů a pak k majiteli potápěčské školy panu Jindřichovi Soukalovi jeli na Bali na dovolenou. Starosta představil dva hlavní aktéry tohoto podniku: Pan Steve Lichtag je – zjednodušeně řečeno – člověk, který se mazlí se žraloky a zná ho celý svět jako tvůrce úžasných filmových dokumentů a pan Soukal ho zajišťuje pod vodou a patří mezi naše nejlepší potápěče.

Ještě bych řekl, že si stejně tak ceníme jejich odvážného počínu tady na Hluboké, protože kavárna byla bohužel půl roku zavřená a občané byli dlouho bez dobré kávy... Jako starosta děkuji a oceňuji, že noví majitelé převzali závazek této kavárny na sebe a otevřeli ji pro veřejnost.

I potápěči, kteří nyní na této hlubocké adrese najdou svůj klub, si váží podpory města! Nicméně, jak vzápětí vysvětlili při pohledu na ošnorchlovaného pana starostu, potápěči mají takový zvyk, že když už někdo má v puse šnorchl, tak na úspěch nově otevřené kavárny si z něj hezky připiše. Pan starosta připil a s politováním sdělil, že bohužel s náhlou změnou počasí z letního na zimní vzdal svůj prvotní úmysl přijít v plavkách.

Pan Steve Lichtag přinesl k výzdobě kavárny dar – velkou zarámovanou fotografii. Než ji ukázal, pronesl krátkou řeč, něco v tom smyslu, že vlastně **není čeho se bát ve vodách oceánů**, že potápění je o krásném oddychu, že v hlubokých mořských vodách nepotkáte nic, co by o vás mělo nezdravý zájem, co by vás snad zranilo, kouslo nebo přímo sežralo, vše je mírumilovné a pohodové, a žádnému minulému, současnému ani budoucímu potápěči se nikdy nic nepříhodovalo a ani v budoucnu se nemůže nic a nikdy a vůbec stát... a že vždycky se potápěč v té podobě, jak se ponořil, zase vynoří. V celku, ani kousek by ho neměl chybět. Na důkaz přinesl fotečku, kterou pod vodou náhodně vyfotil... A když otočil velikou fotku s široce rozevřenými čelistmi vydařeného exempláře žraloka (asi ve chvíli focení zival), všichni přítomní zděšeně vyjekli. Tuhle fotografii teď najdete, kromě jiných velmi zajímavých exponátů, v kavárně pověšenou na zdi.

Nebojte se a těšte se!

Těšme se, že plány pana Soukala, aby klub potápěčů tady v hlubocké Panoramě našel své zázemí, se vydaří.

Protože si s rodinou na Hluboké zrekonstruoval domek, je už hlubockým občanem, a čerstvě také obohatil s manželkou naše město o nového občánka. Kavárna je otevřena jako malý doplněk k hlavní činnosti, kterou se svou společností provádí. A to hlavní je všechno kolem profesionálního potápění, potápěčská škola, prodej a servis potápěčské techniky, cestování, práce pod vodou... I když zatím voda, jakou potápěči potřebují, na Hluboké není. Učební ponory pro potápěče jakéhokoli věku provádějí v bazénu v Budějovicích, na své základně na Bali a pak samozřejmě kdekoli je příhodná voda a kam by se vám zachtělo na vodní výlet.

Díky potápěčské základně se o filmové programy s tematikou vodního světa obohátí i Hluboká a kdokoli se na veřejnosti přístupné promítání bude moci přijít podívat. Promítání filmů, spojení s panem Lichtagem, jedním z nejlepších světových dokumentaristů, spolupráce a natáčení společného filmu, to je určitě láková vyhlídka. A proč by se nemohlo uvažovat třeba také o festivalu podvodních filmů na Hluboké? Opět to potvrzuje, že Hluboká má štěstí v tom, že zajímavé osobnosti přijíždějí sem, aniž hlubochť by museli jezdit za nimi po světě! Není to výhoda? Pokud se potápíte jenom doma ve vaně, nevádí, zajděte si alespoň do kavárny anebo shlédnout některý z dokumentů, který se v sále Panoramy bude promítat. Jistě vás podmořský svět okouzlí, je to nádherně barevný svět... zjistíte, že všechny vodní hlubiny nejsou osídleny pouze šupinatými kapry jako náš Bezdrev.

Pravda je, že v kavárničce se sedí dobře, obklopeni dřevěnými sochami a krásným indonéským nábytkem... mají tam dobré víno, skvělou kávu,

interesaní obsluhu (a výborné dezerty – zkuste marinovanou hrušku!) A alba plné mořských želv, rybiček Nemo a korálových ostrovů. Prostředí kavárny vás skutečně uvede do fantazijních představ, že pokud vykročíte ze dveří na terasu, objeví se před vaším zrakem místo hráze munického rybníka nekonečná mořská pláň, šumící moře a uslyšíte křik racků a na oblázkové pláži potkáte krásně opálené domorodce. Tuhle vidinu neuvěřitelně naplnil asi čtyřletý vietnamský klouček, který se sem zatoulal z vedlejší vietnamské prodejny, všichni na něj koukali, protože to vypadalo, jak když se tady zhmotnil malý domorodec z Bali. Chlapec zvědavě procházel exotickým prostředím a zapadl do místní atmosféry dokonale.

Foto: Resort Relax Bali na Bali.

Kdo je kdo?

Steve Loveček Lichtag

Odešel v roce 1979 do USA, vyučoval herectví na Florida Academy of Dramatic Arts, začal spolupracovat s divadlem Ta Fantastika, později se začal věnovat výhradně filmu jako producent i jako režisér. V Jihovýchodní Asii natočil třídílný dokument Quo vadis Cambodia, v letech 1989–1991 v tehdejší SSSR šestidílný dokumentární seriál o gulazích, Sibíř– země žalu, země naděje. Realizoval šestidílné tematické dílo Hledání křišťálového světa a slavný dokument Carcharias – Velký Bílý, jenž měl premiéru v roce 2001 na NBC.

Další úspěšný film je Tanec modrých andělů o nesmyslném a brutálním zabíjení velryb japonskými velrybáři. Film se setkal s velkým ohlasem širokého publika nejen u nás, ale i ve světě. Snímkem Prapodivný svět z roku 2006 poukázal na kontroverzní legální elektroodlov ryb v českých řekách. Téhož roku dokončil zatím poslední film Mýtus jménem žralok, kde se opět vrací k tématu Velkých bílých žraloků. Filmové projekty Steva Lichtaga získávají podporu a záštitu Ministerstev životního prostředí a zahraničních věcí, dočkal se rovněž mnoha ocenění.

V roce 2002 napsal knihu Čekání na bílou smrt, která se stala rekordně rychle bestsellerem na knižním trhu. Druhá kniha Tanec modrých andělů vyšla v roce 2006, první vydání bylo rozprodáno na vánočním trhu. Steve Lichtag pořádá přednášky s promítáním svých filmů pro širokou veřejnost po celé České republice. Jeho filmy se pravidelně objevují na obrazovkách České televize. V roce 2004 založil Mezinárodní filmový festival Voda – moře – oceány.

Je prezidentem nadace Crystal Planet, zaměřené na ochranu podvodní flory a fauny. Spolupracuje úzce s takovými osobnostmi jako je William Parks, Dr. Erich Ritter, Jean-Michel Cousteau, Dr. Samuel Gruber, nebo Garry Atkinson. Stále tvoří a vytváří své původní projekty, je členem řady mezinárodních filmových porot a institucí, zabývajících se přírodou a její ochranou. Jméno Lichtag je na seznamu žádaných hostů filmových festivalů a odborných eventů po celém světě.

V roce 2007 se stal osmým držitelem prestižní ceny KANTUTA, která je udělována pod záštitou Ministerstva kultury České republiky. Přihradil se tak k ostatním držitelům této ceny jako jsou Thore Heyrdahl, Miroslav Zikmund, Jiří Hanzelka, Dr. Miloslav Stingl, Jan Špáta, Prof. Pavel Prošek a polárník Dr. Josef Sekyra.

Steve Loveček Lichtag žije, pracuje a tvoří v Praze. A i když o žralocích rád žertuje, vždy je dokonale připraven na setkání s nimi. Má za sebou pětáct let potápění a přes dva tisíce ponorů...

Více se dozvíte na: www.lichtag.com

Firma Relax Bali

Máte rádi přírodu? Poznáváte rádi nové kultury? Podnikáte rádi výlety za poznáním? Potápíte se rádi? Chcete se naučit potápět? Rybaříte rádi? Máte rádi pohodlí v exotickém ráji? Cestujete sami, v páru nebo se skupinou přátel? Chcete strávit klidnou a zajímavou dovolenou s vaší rodinou? S RELAX BALI zažijete pohodové Bali a pohodovou Indonésii. Pro VŠECHNY naše české a slovenské potápěčské kolegy, kamarády a jejich rodiny už desetiletí je připraven resort Relax Bali tak, aby si jej užili všichni.

Za deset let praxe profesionálních potápěčů měl pan Jindřich Soukal se svými kolegy to štěstí pracovat skoro s 900 potápěči na zdokonalování jejich dovedností. Většina z nich začínala jako úplní nováčci v základním potápěčském kurzu, nebo si po troše získaných zkušeností zvýšila certifikaci na pokročilé potápěče AOWD. Vedou také další kurzy se zaměřením na Nitrox, potápění hloubkové, noční, navigační.

Vyškolili také 15 nových Divemasterů – což je první profesionální certifikace. Jsou to budoucí instruktoři potápění a všichni jsou velmi dobří.

KURZY POTÁPĚNÍ organizují v českých lomech nebo v různých světových mořích a oceánech, ale podmínky, které nabízí resort Relax Bali, jsou pro získání jakékoliv z výše uvedených potápěčských kvalifikací zdaleka nejlepší: zkušenosti českých instruktorů, výukové materiály a možnost výuky v češtině, němčině, angličtině a chorvatštině, dva sladkovodní bazény s hloubkou 1,2 až 3 metry, stále teplé, ale ne parné počasí lokalita s nádhernými korálovými zahradami 20 metrů od bungalovu, klidné moře, minimum nebezpečných živočichů, možnost certifikací i pro děti od osmi let...

To je nabídka Relax Bali týmu...

Pan Jindřich Soukal, výborný potápěč a instruktor potápění má na svých stránkách výmluvné heslo: Kolik ponorů, tolik výnorů!!!

Potápění na Bali

Moře okolo Bali nabízí plné uspokojení pro potápěče začátečníky i pro ty zkušenější. Najdete zde klasické korálové zahrady v mělkých vodách, zarybněná žebra sestupující do velkých hloubek, padesátimetrové stěny oplývající podmořským životem, žraloky, jeskyně i vraky.

Tropické vody Indo-Pacifiku, které patří k nejbohatším mořským ekosystémům, se táhnou od Rudého moře až k západnímu pobřeží Jižní Ameriky. Přímou uprostřed tohoto regionu, v místě kde se Indický oceán potkává s Pacifikem, leží Indonésie. Studie biologických druhů ukázaly, že srdcem celého bohatství je trojúhelník jehož rohy tvoří jižní Filipíny, Bali a západní částí Papua Nové Guinea. Tento trojúhelník zahrnuje nejbohatší tropickou faunu světa s přibližně 25 tis druhy ryb a osmdesáti rody korálů.

V mořích okolo Bali žije přibližně třikrát více živočišných druhů než například v Rudém moři. To se projeví i při letmém pohledu pod vodní hladinu. Korálové formace jsou obsazeny opravdu bohatým podmořským životem a na některých místech plavete přímo rybí polévkou. Velcí kanici, ploskozubci přes 1 m délky, bělocípí, černocípí, liščí i kobercoví žraloci, trnuchy, murény, rejnoci manta

a měsíčníci, to jsou zástupci těch větších druhů, které potkáváme na Bali běžně. Podvodní fotografování, nebo filmování vám společně s nějakou určovací knihou (Coral Reef Fishes, Indonesian Reef Fishes) otevrou bránu k dalšímu rozměru potápění.

Vrak Liberty – Z černé pláže plné oblázků zde vstoupíte na mělčinu, kde kameny v pěti metrech hloubky ustupují rovnému písčitému dnu, ale v tu chvíli vás již obklopují hejna ryb. Tento asi 120 metrový vrak americké zásobovací lodě leží přibližně 20 metrů od břehu v hloubce od 3 do 35 metrů. Svoji pouť tu ukončil při cestě na Filipíny v roce 1942, kdy byl torpédován Japonskou ponorkou. Po vyložení nákladu odpočívala vytažená na pláži až do roku 1963, kdy se probudila sopka Agung a svými otřesy a zemětřesením pohnula lodí do větší hloubky. Nečekejte zde však žádné strašidelné torzo. To, co z vraku dnes zbylo, připomíná spíše přirozený korálový útes, než lidský výtvar. Za léta pod vodou se z vraku stalo přirozené útočiště pro ohromující množství korálů a jiného podmořského života. Hejna kranasů, klipek, netopýrníků, perutýňů nebo

velké barakudy spolu s rozlehlostí vraku zaručují, že se zde budete chtít potápět hned několikrát.

Výjimečně krásný je vrak při nočním potápění a hodně z našich hostů tvrdí, že nezažilo lepší noční ponor, než na Liberty. I když jste zde na dovolené, určitě se vyplatí si jeden den přivstat a zažít na něm brzké ráno, kdy většina potápěčů ještě spí.

Hejno asi dvaceti ploskozubců a velcí kranasové nejsou v tu dobu ještě vyplašení proudem potápěčů a bohatě vás odmění za ranní vstávání.

Pro milovníky makro života zde čeká nevyčerpatelná zásobnice titěrných zvířátek jako jsou pigmey koníci, nahožábří plži, rozedranci, maskovaní krabi, listové ropušnice nebo vějířníci. Toto místo je naprostým rájem všech potápěčů i šnorchlařů.

Více na www.relaxdive.cz, www.relaxbali.cz, www.dobrepotapeni.cz
Foto Jindřich Soukal: Potápění s velrybím žralokem na Galapágách a kladivouni, Galapágy.

A první místo získávají... Hlubocké Princezny!

Mažoretky vybojovaly zlatý pohár

Mažoretky mají za sebou pár krásných a úspěšných měsíců. Dovolte mi se s vámi podělit o zážitky, které jsme společně prožili.

Letní prázdniny jsou měsíce klidu a odpočinku, i mažoretky mají každý rok o prázdninách volno. Tyto prázdniny jsme si ovšem zpestřili a poslední víkend v srpnu jsme společně s kapelou Temelínka vyrazili na festival dechových hudeb do italského města Cortina. Sjeli se sem muzikanti z celé Evropy, všech 25 kapel ovšem spojovala láska k hudbě a bylo to na všech účastnících znát. Hlubocké Princezny byly jedinámi mažoretkami na tomto festivalu a proto jsme si užily náležité slávy. Italové mažoretky milují, obdivují a nešetří potleskem a projevy obdivu. Vystupovaly jsme dvakrát, sobotní večer patřil hodinovému koncertu společně s naším vystoupením, počasí nám nepřálo, byl chladný a větrný večer, ale druhý den, v neděli se udělalo krásné počasí a na průvod městem nám svítilo slunce. Průvod byl opravdu dlouhý, ušly jsme skoro 5 km, ale podporou a odměnou nám byl přívětivý potlesk. Průvod končil na náměstí, kde se sešly všechny pozvané kapely a hrály společné skladby. Při pohledu na 1000 muzikantů se až tajil dech. Z Cortiny jsme si odvezly krásné zážitky a bylo velkou ctí se takového velkého festivalu zúčastnit.

Září již tradičně patřil slavnostem vína na Hluboké. Samozřejmě jste nás mohli opět vidět v průvodu a při vystoupení na náměstí, tentokrát na skladbu *Četník ze Saint Tropez*. Už se těšíme na další ročník, je to vždy příjemné zahájení nového školního/mažoretkového roku. Stihli jsme již ale i další vystoupení, otevírání oranžového hřiště na Hosíně, vystoupení v Parkhotelu při kongresu TCM nebo vystoupení pro seniory v domově důchodců Máj.

Září ale netradičně znamenalo i mnoho úsilí a píle. Přihlášily jsme se totiž na soutěž v mažoretkovém sportu, která se konala již 24. 10. v Lanškrouně. Ještě nikdy jsme na přípravu na soutěž neměli tak málo času a proto jsme museli zapojit všechny síly, abychom za necelé dva měsíce připravili soutěžní skladbu. Věděli jsme, že konkurence bude velká, bojovali jsme proti dalším dvanácti souborům mažoretek. V květnu 2009 jsme se na soutěži umístili na krásném 6. místě z 20 souborů, což byl krásný výsledek. Chtěli jsme tedy na soutěži v Lanškrouně zabojovat a přivést si medaili. Ne vždycky byly tréninky úsměvné, opravdu jsme tvrdě pracovali. Když už pojedeme takovou dálku, musíme přece vynaložit všechny síly. 24. října jsme vyjžděli v 6 hodin ráno, cesta byla dlouhá, 4 hodiny v autobuse byly opravdu náročné. Již v autobuse začaly přípravy. Oblékání, česání zaplétaných copů, líčení. Všechno muselo být perfektní. Jak jsem již řekla, naše kategorie čítala 13 souborů, my jsme vystupovaly s číslem 26 uprostřed, měly jsme tedy možnost vidět soutěžící před námi, ale i po nás. Samozřejmě nervozita rostla s tím, jak se blížilo naše vystoupení.

Trocha adrenalinu ale nikdy neuškodí. Věděla jsem, že do toho děvčata půjdou naplno a taky že ano. Až mě samotnou překvapilo, jak se celý sál rozsvítil, když Hlubocké Princezny nastoupily na parket. Skladbou *Carneval de Paris* rozproudily nejen přihlížející, ale i porotu, a to bylo nejdůležitější. Porotci se na děvčata smáli a bylo vidět, že se opravdu dobře baví. Aby taky ne, z Princezen přímo »tryskalo« nadšení, úsměvy a elán, tolik energie a nadšení, co vložily do soutěžní skladby, překvapilo i mě samotnou.

Ža výkon, který předvedly, se opravdu nemusely stydět. Měla jsem z nich radost a také jsme po vystoupení, při tom všem objímání, měly všechny dobrý pocit. Ted už jen čekat na vyhlášení výsledků, jak to všechno vlastně dopadne. Asi po hodině, kdy naše kategorie skončila, přišel ten očekávaný moment. Všechny 13 skupin nastoupilo na parket, všech 13 skupin netrpělivě čekalo, jestli právě na ně se usmálo štěstí a budou to právě oni, kdo porotu nejvíce zaujal. Napětí houstlo. »Přejdeme k vyhlášení, na třetím místě se umístila skupina...« Všichni jsme doufali alespoň v třetí... i bronzová medaile by byla krásným úspěchem! »... skupina Ellis Ochodnica!« Výkřiky radosti se bohužel neozvaly z našich řad. Naše naděje malinko klesly. »Na druhém místě se

umístila skupina Barborky Lačnov.« Skupina stojící přímo vedle nás se začala radovat ze stříbrných medailí. To už jsme se držely za ruce a skoro nedoufaly. Nikdy jsme si ještě žádnou medaili neodvezly, vždy to bylo krásné umístění, ale na medaile jsme nedosáhly. I já už jsem byla poněkud smířená, že ani tentokrát to tak nebude. Znovu jsem měla před sebou smutné tváře děvčat. Vždyť už tolikrát čekaly, až zazní jejich jméno, zbytečně.

A pak to přišlo... vteřiny dlouhé až k nevíře... »**A první místo získává skupina... s číslem... 26... Hlubocké Princezny!**« Takové radosti, emoce, slzičky kapaly, ječely jsme nadšením, skákaly jsme šťastím bez sebe... nemám ani slov, byl to pro nás obrovský úspěch a myslím, že pro děvčata to byl opravdu krásný moment. Všechny dostaly na krk zlatou medaili a přivezly jsme si krásný pohár. K tomu obrovský dort, který jsme samozřejmě hned snědly. Z vítězného fota je opravdu vidět, že naše radost byla opravdová.

Pro všechny Hlubocké Princezny to byl úspěšný den! Tréninky se vyplatily, moje kázání se vyplatilo :-))), cestou nazpátek ani jedna mažoretková medaili z krku nesundala, žmoulaly je celé čtyři hodiny až domů. Až jsem se bála, že z nich budou mít jen placičku. Doufám tedy, že mažoretka pro ně budou i nadále oblíbenou činností, a že si snad na příští soutěži zase nějaký ten moment slávy užijeme. Děvčata, děkuji. Byly jste vážně skvělé!!!!

Tereza Skleničková

Klub maminek andílek: Další informace o programu klubu a kontakty na ☎ 604 213 804
www.klubmaminek-andilek.estranky.cz

– Kromě hudebně-pohybových činností, kde se učíme a opakujeme nová říkadla spojená s pohybem, písničky

a básničky, si zde děti procvičují také jemnou motoriku například při navlékání velkých korálků, sběrem barevných zátek do kyblíčků, skládáním různých stavebnic, kostek, manipulačních knížek apod. Učíme děti ovládat malé i větší míče a zdolávat různé překážky. Spoustu legrace si děti užijí při hrách se šátky, zrcátky, míčky a bublinami. Rády si také zadovádí na houpacím koníku, skákacím číle balančním míči, odpichovacím autíčkem, prolézají tunelem nebo se schovávají a hrají v prolézacím stanu.

– Naši malí sportovci se učí zvládat základní pohybové dovednosti, jež by měly ovládat děti předškolního věku. Např. různé varianty plazení, lezení, chůze a běhu, převalů, obrátů, pořadových cvičení, manipulace s míčem a ovládání předmětů jiným předmětem.

Využíváme k tomu nářadí a náčiní místní Sokolovny, ale samozřejmě i dalšího vybavení, které je pro děti atraktivní. Například variabilní sestavu pro překážkové dráhy, skákací míče, obruče apod.

– Kdo ze zúčastněných měl šikovné ruce, mohl si vyrobit vlastního skřítky v podobě malé ozdůbky.

Děti čekalo po průvodu několik překvapení. Prvním byla proměna skřítky v blikající strašidlo, druhým světýlková ulička k drobnému dárečku a třetím, největším zážitkem měl být stoupající balón štěstí za doprovodu mystické hudby. Bohužel technická závada na balónu zabránila jeho stoupání, což způsobilo mírné zklamání zejména u dětí, které se těšily, že balón vynese jejich přání vzhůru na oblohu.

Přesto všem dětem vzkazujeme, že pokud si svá přání budou opravdu hodně přát, jistě se jim brzy vyplní! Všem rodičům a čtenářům tohoto zpravodaje přejeme pohodové a příjemné prožití podzimního období.

Skřítek Podzimníček, který zahájil lampiónový průvod, který byl pořádán 23.9. jako předzvěst nastávajících dušičkových svátků, nebo chcete-li Halloweenských oslav.

Hlubocký poklad

Ruční práce jsou o trpělivosti, svědomitosti a velké chuti do tvoření. Není na světě člověk, který by byl skutečně nešikovný, je to spíš o strachu: zvládnou to, nikdy jsem to nedělala...???

Jedna z ručních prací je korálkování, je to jemná práce s hezkými věcičkami, z kterých se dají vykouzlit skvosty.

Koncem léta jsem začala koketovat s představou, naučit také další Hlubočandy, jak se poprat s korálky. Tak jsem to slíbila a protože sliby se mají plnit nejen o Vánocích, šla jsem do toho společně s devíti děvčaty a jedním velmi výtvarně nadaným chlapcem Davidem, hned začátkem září. Společně jsme se prokorálkovali pěti pozdními večery.

Seděli jsme, tvořili, vyprávěli jsme si, potom jsme si dali kávičku se zákuskem... a zase jsme tvořili, do té doby, než byl šperk hotový. Někdy jsme odcházeli domů a venku bylo počasí, že by psa nevyhnal, nás však hřál na krku vlastnoručně vyrobený náhrdelník.

Pracovaly ženy různých věkových kategorií, a tak je to správné!!!! Zdobit se chce přeci malá holčička, fešná mamička, ale i štramanda babička... Musím děvčata i Davídku strašně moc pochválit, bála jsem se, že jim to nebudu umět vysvětlit. Byli ale obdivuhodně šikovní, prstíky jim kmitaly, očima sledovali zakutálené korálky... prostě jsou to moje ŠIKULKY.

Poslední večer byl nádherný, byla uvolněná atmosféra, byli jsme si tak nějak blíž... každý si vytvořil už samostatně šperk podle vlastního přání... Maruška předčítala z knihy, všichni si navzájem obdivovali své výrobky. A co teprve, když se nasypaly na hromadu všechny hotové výrobky... jako bychom vysypali truhlu z pirátské lodi... Poslední večer, byla jsem na měkko a myslím si, že nejen já a nejhorší šok pro mě byl, když u mého vozíku poklekla premiantka (Hela) a předala mi jménem všech ohromnou

a moc krásnou kytici. (V tu chvíli jsem si pomyslela: Tak to jsem asi zas tak špatná »učitelka ručních prací« nebyla). Dostala jsem také moc dobrý čajíček s růžičkovým hrnečkem = chřípka nemá šanci!! Děkuji!!! Čas letí jako bláznivý a už se formuje druhá skupinka korálkování chtivých děvčat. Věřím, že to bude opět skvělá partička a hodně toho vytvoříme!!! Vánoce se blíží a není nad ručně vyrobený dáreček... **Jitka**

Pozn. redakce a jedné z účastnic:

Pravda je taková, že je málo času! Málo času na setkávání, málo času na koníčky, málo času na konání dobrých skutků, málo času na vnímání vlastních pocitů i pocitů našich blízkých, málo času na prožívání hezkých chvil s těmi, s kterými bychom chtěli trávit více času, ale nemůžeme: vždyť přece chodíme do práce, nakupujeme, uklízíme, vaříme, stárneme, a musíme a musíme udělat ještě tohle...

Jitka Fikotová nás přinutila se zastavit a zkusit si něco, co vlastně k životu nepotřebujeme... nebo ano? Zkusily jsme si a s úžasem zjistily, že naše výrobky (z našich nešikovných prstíků, při jejichž výrobě jsme si málem oči i dioptrie vykoukaly) jsou krásné, dají se nosit a ještě nás v práci kolegyně obdivují! Poznaly jsme přitom lépe »holky odvedle« a zjistily jsme, o č a na č je která šikovnější, že rády přiskočí a pomůžou

vám a že k Jitčině kurzovní buchtě (pokaždé jiné a pokaždé výborné) společně kafe či čaj při práci lépe chutná.

Navíc Jitka měla vše a pro každou do puntíku připraveno (podle mně jí dala předpříprava asi tolik práce jako byste vzali do ruky každé zrnko rýže z pytlíku, oprášili ho, postavili na špičku a seřadili podle velikostí) a navíc dobře odhadovala, jaký korálek, jaká barva, jaký materiál té které z nás bude slušet. A její pedagogické vlohy (kdy vynadat kdy pochválit) jsou nepřehlédnutelné!

Velký obdiv jedinému mužskému v partě, Davidovi, že vytvářel nádherné šperky a přežil pondělní večery v partě ženských, které si před pusou servítky nebraly! A že při tvůrčích nezdarech padlo sem tam neslušné slovo a semlelo se kdeco! A ještě jsme dostaly diplom! Máme úředně potvrzeno, že jsme šikulky! Některé byly ještě větší šikulky, Jitce tleská jedna z premiantek kurzu Hela. A nezapomeňte si všimnout, že všechny účastnice kurzu mají na krku vlastnoručně vyrobené náhrdelníky... bez ozdob už NIKDY do ulic nevyjdou! Už chápu, proč ženské nedraly peři doma samy, ale scházely se společně! Je toho hodně, co naši úspěchané, přetechizované, odlidštěné »civilizaci« chybí (a ještě víc toho přebývá) a bez čeho by se nám žilo mnohem líp, levněji a radostněji!

S úctou a krásně ozdobené všechny zdraví: **Eva, Alena, Radka, Pavlína, Maruška, Iva, Hela, Kačka, Eliška, David**

Kosmetika může být sladká!

Kosmetický salon Šárka představuje novinky:

Ultrazvukový přístroj je vynikající na vyhlazování vrásek, zpevňování kůže, má vynikající výsledky při zapracování kosmetických přípravků hluboko do kůže.

Při práci s ultrazvukem používám řady:

- **kyslíkové ošetření** – má zklidňující, hydratační, zpevňující a rozjasňující účinky
- **isotonické ošetření** – vhodné zejména pro vyčerpanou a stresovanou pleť, je to »bomba« plná mořských minerálů
- **ošetření rebellion age s efektem botox** – působí proti vráskám

– **ošetření dermo controle** – vhodné pro mastnou a aknézní pleť
další novinkou je ošetření čokoládou jako je čokoládový peeling, čokoládový masážní olej a čokoládová másla. Na závěr dostane zákaznice čokoládový bonbónek. (Krásně to voní, takže zaručeně dostanete chuť). Čokoterapie pomáhá proti depresi, stresu, únavě, zvlhčuje a vyhlazuje pleť. Má také omlazující účinky.

– **Kolagenová maska z přírodního mořského kolagenu** – funkce masky: reguluje vlhkost, vyhlazuje vrásky, rozjasňuje pleť, má okamžitý efekt pocitu svěžestí, hebkosti a elastičnosti.

Vše najdete na nových internetových stránkách www.salon-sarka.ic.cz. Tímto bych chtěla poděkovat Terezce Skleničkové za jejich realizaci.

Kromě jiného je v nabídce také masáž celého těla, každá 5. masáž zdarma!

Kosmetický salon Šárka

Tel. 777 606 952

E-mail: sarka.46@seznam.cz

Překvapení pro Vaše blízké!

Možnost zakoupení dárkových poukazů – k Vánocům, k narozeninám, pro radost.

Adrenalin park na Hluboké byl slavnostně otevřen!

V sobotu 26. září proběhlo ve Sportovní–relaxačním areálu Hluboká nad Vltavou slavnostní otevření nového adrenalinového parku pro děti i dospělé. Park se skládá z lanového centra, skákacích bot a obří vzduchové trampolíny. K zapůjčení jsou pro všechny zájemce připraveny také jednokolky.

Adrenalin park bude otevřen celý podzim o víkendech, ve všední dny potom pouze s rezervací skupiny nad 10 osob. Rezervace je možné provádět na www.sport-hluboka.cz. Při přízní počasí počítáme s provozem do konce listopadu a po zimní přestávce otevřeme s prvními jarními dny. Návštěvnost prvního dne v Adrenalin parku předčila veškerá očekávání! Velký zájem byl především o lanové překážky a skákací boty.

Návštěvníci si však letos nevyzkouší všechny prvky, které jsou v Adrenalin parku plánovány. V průběhu jarních měsíců chtějí hlubočí baseballisté otevřít další atrakce parku, a to Big Swing (houpačka – 15 m vysoká), 2 bungee trampolíny, síťový svět či lezeckou stěnu. Sportovní–relaxační areál Hluboká nad Vltavou se tak stává jedním z nekomplexnějších areálů v České republice!

Slavnostního otevření se zúčastnili také starosta města Hluboká nad Vltavou, pan Tomáš Jirsa, a hejtman Jihočeského kraje, pan Jiří Zimola, kteří jako první vystoupali na plošinu lanového parku a ukázali tak, že mají adrenalin opravdu v krvi. Společným projevem pak zahájili provoz Adrenalinového parku. Poté prošli celou trasu lanového centra a nakonec se svezli dolů po stometrové lanovce, nazvané Flying Stork.

Prvních deset zákazníků nového Adrenalin parku mělo vstup zdarma. Instruktoři měli od

začátku plné ruce práce a vše zvládali bravurně. Díky nim si mohli návštěvníci bezpečně užít svou dávku adrenalinu.

Další představenou novinkou byly skákací sedmimílové boty, které byly k zapůjčení a vyzkoušení přímo v parku. Pod vedením instruktorů nebylo těžké zvládnout základy a šikovní návštěvníci si pak velmi brzy troufli skákat přímo na blízké stezce. Ačkoliv byly připraveny boty i pro dospělé, nejvíce si je oblíbily děti, na které pořadatelé rozhodně nezapomněli. Pro všechny kluky i holky byla připravena nafukovací lezecká stěna a gladiátorská aréna. Celý den provázelo doslova letní počasí, a tak si jej všichni opravdu užili.

Pokud máte rádi výšky, chcete si vyzkoušet sedmimílové skoky nebo jet s rodinou na výlet, určitě navštivte Sportovní–relaxační areál Hluboká nad Vltavou s novým Adrenalin parkem, sportovišti i místy pro relaxaci. U nás se vy, ani vaše děti rozhodně nudit nebudete!

Jihozápadní oblast podporuje rozvoj

Je všeobecně známo, že baseball v naší zemi stále ještě není běžným sportem. Sice se mnohem více dostává do povědomí lidí, ale málokdo této hře rozumí a má k ní přístup. Vedení Jihozápadní oblasti podniklo několik kroků, které by tuto situaci měly změnit. Různou formou náborů se pokoušely získat hráče snad všechny kluby. Ve většině případů se však bohužel setkaly s mizivým úspěchem. Když nemůže Mohamed k hoře, musí hora k Mohamedovi. Obrazným Mohamedem jsou v tomto případě mladí žáci, kterých najdeme nejvíce ve škole.

Strategie vedení oblasti je tedy jasná, přivést baseball do škol, aby si jej mohly děti samy oblíbit. Školy, které založí baseballový kroužek, dostanou potřebné vybavení, mety, stativ, pálku, míče a DVD s pravidly. Kroužek by měl být založen klubem, ale všeobecným cílem stále zůstává vytvořit samostatně fungující družstvo. Z toho důvodu se přistoupilo k otázce finanční odměny osobě, která kroužek povede a bude se o něj starat. Ideálně by tímto člověkem měl být přímo zaměstnanec školy. Výše odměny za vedení kroužku bude pro učitele či dozor 10 000 Kč ročně.

Klub však nadále vypomáhá s provozem kroužku a jeden hráč či trenér na něj pravidelně dochází. Na Hluboké se osvědčilo vytvořit kroužek pro děti v družině, které mají odpoledne dost času na sportovní aktivity. Děti se učí nejdříve základy a postupně přechází na t-ball, aby se mohly zúčastnit plánovaného turnaje škol a školní ligy. Na turnaje je vyčleněna částka 22 000 Kč a měly by se uskutečnit celkem tři. Dva z nich budou odehrány v rámci oblastí a poslední vyvrcholí ve velké finále všech postupujících týmů. Svou pozornost si rozhodně zaslouží i děti ve školkách. Stejně jako pro školní týmy jsou pro ně připraveny mety, pálky a míče, aby mohly

trénovat samy s paní učitelkou. Na jihozápadě Čech je baseballových klubů poskrovnu. Vedení oblasti ve spolupráci s ČBA se proto

rozhodlo přispět k a ž d é m u n o v ě založenému oddílu finanční částkou ve výši 15 000 Kč. Součástí této podpory je také nezbytné vybavení. Prvním začínajícím klubem, který tuto pomoc využije, je nový oddíl v Dřítině.

V oblasti se rozhodně nezapomíná ani na stávající kluby. Tým postupující na MČR dostane příspěvek od oblasti ve výši 3000 Kč,

který může využít na dopravu, vybavení či jiný náklad spojený s výjezdem na MČR. Každý tým hrající ČML a každý nový mužský tým v oblasti obdrží příspěvek v hodnotě 5 000 Kč.

Veškerá tato podpora není jistě nezanedbatelná. Doufejme tedy, že bude motivovat a inspirovat stávající kluby, aby pracovaly s dětmi, nebo přispěje k vytvoření zcela nového baseballového celku. Cílem Jihozápadní oblasti a komise rozvoje je získání 200 nových hráčů do konce října 2009.

David Šťastný, předseda oblasti Jihozápad

Rozhovor s hlavním trenérem softballistek Ondřejem Novákem

Hlubocké softballistky měly letos nové trenéry, ale sezóna se jim nevyvedla zcela podle jejich představ. Zeptal jsem se proto hlavního kouče, Ondřeje Nováka, jaký je jeho pohled na svěřený ženský tým.

Ondro, jak hodnotíš letošní sezónu? Turnaje, přebor? Začátek letošní sezóny nebyl úplně vydařený. Holky dělaly hodně chyb v poli, moc se jim nedařilo ani pálkářsky, a to i přesto, že

jsme přes zimu na pálce dost pracovali. Běh po metách mnohdy také nebyl bez chyby, což dobrému výsledku zrovna nepřidá. Po čtyřech zápasech se ale holky sešly. Pole jsme měli, troufám si říct, nejlepší v přeboru, hrálo se bez chyb. Co se týče pálek, docházelo k výrazným zlepšením. Například s výběrem nadhozu, což nám zajistilo hodně met zdarma. K vidění byla i řada kvalitních odpalů, ale nutno podotknout, že je stále na čem pracovat. V závěru sezóny hrály holky agresivně i na metách. Hodně se kradlo, běhali jsme za nechycené nadhozy. Prostě softbal, jak má být. Měli jsme jet do Prahy na kvalifikaci, ale většina týmu to vzdala.

Toto rozhodnutí bylo samozřejmě velkým zklamáním pro trenéry a hrstku hráček, které o baráž stály. Dle mého názoru jsme na to, abychom tam uhráli kvalitní zápasy, šanci měli. Chybělo však odhodlání a srdce. Co se týče turnajů, v červenci jsme jako klub zorganizovali Mezinárodní softballový turnaj, jehož tradici jsme po několika letech znovu oživil. Zde jsme obsadili 5. místo a podařilo se nám sehrát několik dobrých zápasů s kvalitními soupeři. Do budoucna je však potřeba stále na sobě pracovat a zlepšovat se.

Jak se ti líbily tréninky? Často nás bylo na hřišti nebo v tělocvičně tolik, že jsem to mohl spočítat na prstech jedné ruky.

Byly ale i výjimky. To je pak paráda, když má trenér na hřišti 9–10 holek, co chtějí trénovat. V týmu jsou hráčky, které dřou každý trénink, ale bohužel máme v týmu i osobnosti, které tomu moc nedají, a jejich hra pak podle toho také vypadá. Jak už jsem říkal, musíme na sobě pořád hodně makat.

Jak vypadá tvůj typický trénink?

Jak už jsem zmiňoval v otázce výše. Na tréninku nás často bylo dost poskromnu, a když si připravím trénink pro 9 hráček, jak obranu, útok atd., a pak jsou tam 3–4 děvčata, tak musím trénink často měnit a pracuju s tím, co na tréninku mám. Když je nás dost, zkusíme nové věci a drily. V poslední době například

skákání po míče a dajvování. Samozřejmě nikdy nechybí strečink, warm up (abeceda), rozházení, long toss, atd. Neustále se také věnujeme míčům po zemi. To holky potřebují jako sůl. Pak nějaká obrana, zadní pole a pálka, občas to proložíme hrou.

Vidiš za letošní rok v něčem konkrétním zlepšení? Nemám moc z čím srovnávat. Vedu s Chuckem holky pouze jeden rok. Mně osobně se druhá půlka sezóny velmi líbila a byl jsem spokojen s tím, jak to fungovalo na zápasech. Jen to chce pro příště rychlejší rozjezd. Pochválil bych děvčata určité za zápasy ve druhé polovině sezóny. Holky se jen tak nedaly a bojovaly do konce svých sil. Určité zlepšení vidím i v práci vnitřního pole.

Děkuji za rozhovor a do příští sezóny přeji celému ženskému týmu hodně štěstí, zdraví a kuráže do hry!

Milan Mařík – Moje stáž v klubu – pomáhám a učím se

Milan Mařík o své pracovní stáži v klubu: Součástí mého studia na Masarykově Univerzitě v Brně je i semestrální stáž. Když jsem se o tom v létě zmínil před Davidem, okamžitě mě rád zaměstnal, neboť v klubu je stále práce dost a dost. I mně se líbilo, že budu pracovat se známými lidmi a v příjemném prostředí našeho areálu, a tak jsem nabídku velice rád přijal. Mé působení v klubu se týkalo a týká hlavně těchto tří věcí: rozvoj, akce v areálu a půjčovna. Začal jsem koncem června

a mým prvním úkolem byla propagace nové půjčovny sportovního vybavení. Hlavní myšlenkou bylo zaměřit se především na hotelové hosty. Zkontaktoval jsem tedy všechna větší ubytovací zařízení na Hluboké, domluvil si schůzky s odpovědnými lidmi a osvětlil jim náš záměr. V průběhu sezóny jsem pak komunikoval s recepčními. Posílal jsem jim například emaily s informacemi o akcích v areálu a zásoboval je propagačním materiálem.

První velkou akcí, na které jsem se organizačně podílel, byl Evropský týden sportu a relaxace žen. Těchto sedm dní bylo pro mě i ostatní členy realizačního týmu první velká zatěžkávací zkouška. Často jsem byl na hřišti i dvanáct hodin denně, staral se o aparatury a instruktory, vozil účastnice a vybavení při špatném počasí (a přišlo hodně) do sokolovny a mnohdy se i snažil vyřešit problémy s rozpisem lekcí. Vezmu to zkrátka, po skončení ETZ jsem byl rád, že jsem rád.

Další týdny se nesly ve znamení turnajů. Žáci, ženy, junioři, muži, ti všichni měli svůj letní turnaj. Hřiště bylo třeba připravit, někdy jsem písal nebo se staral o aparaturu, jindy zapisoval statistiky na internet. Víceméně jsem však pracoval jako každý jiný dobrovolník z klubu.

V půlce srpna jsem začal se svým největším úkolem. Nábor a rozvoj baseballu bylo nutné rozjet ještě před začátkem školního roku, a tak jsem opět domlouval schůzky, hlavně s řediteli a ředitelkami mateřských a základních škol na Hluboké, v Českých Budějovicích i v okolí. Cílem bylo zorganizovat předváděcí

baseballovou akci v družině a zavést na škole kroužek. První kroužky se nám zatím podařilo úspěšně založit na sídlišti Vltava a na Hluboké. Dále jsme chtěli ukázat baseball dětem ve školách. Po předvedení základních baseballových dovedností jsme vždy přenechali vybavení paní učitelce, aby si s dětmi mohli zahrát kdykoliv sami.

Během letní sezóny jsem také připravoval pár akcí v našem areálu, a ačkoliv jsem se v tomto směru už o něco zlepšil, stále mám mezeru. Je neuvěřitelné, co všechno se musí promyslet a zařídit, aby nějaká akce vůbec mohla proběhnout. Rád bych zde poděkoval Petě Vojnarů za pomoc.

Nesmím zapomenout ani na psaní článků, což je především v poslední době můj hlavní úkol. Léto bylo opravdu nabitě, vlastně až na dva týdny dovolené jsem skoro neměl prázdniny. Doufám, že moje úsilí klubu pomůže a mě přinese zkušenosti, které budu moci dál využít.

Milan Mařík

Rádi bychom touto cestou vyjádřili
poděkování generálnímu partnerovi

hlubockého baseballového klubu a
celého Sportovně–relaxačního areálu,
kterým je v roce 2009

Jaderná elektrárna Temelín.

V současné době je pro nás jakákoliv podpora
ze strany našich sponzorů nesmírně důležitá,
neboť se o ni z velké části opírá další rozvoj
a výstavba celého areálu.

Kulturní pozvánka

Petr Fiala / Krajina magnólií

Obrazy/ barevné litografie

22. října – 6. prosince 2009 Wortnerův dům AJG,
České Budějovice

Kurátor výstavy: Mgr. Vlastimil Tetiva
Koncepce výstavy: Vlastimil Tetiva,
Petr Fiala

Technická příprava a realizace výstavy: V.

Kainzinger, J. Marhoun, J. Mazanec, P. Berkovský

K výstavě byl vydán obsáhlý katalog, sledující v obrazové podobě
vývojové etapy autorovy tvorby (155 reprodukcí).

Petr Fiala se narodil 21. 10 1969 v Českých Budějovicích. V letech 1995 – 2002 studoval na Akademii výtvarných umění v Praze – prof. Vladimír Skrepl, Jiří Lindovský, Antonín Strážek, Jiří Sopko. Od roku 2002 pracuje na AVU v Praze jako odborný asistent (Grafický ateliér). Má za sebou přes dvě desítky samostatných výstav, účastnil se řady kolektivních přehlídek, například výstavy v pražské galerii Millenium – Franz Kafka ve výtvarné tvorbě (2008), Cesta pražského sněhuláka (2008), Zimní pohádka (2006); nebo Bylonebylo – pohádkové motivy v českém moderním umění (Galerie moderního umění v Hradci Králové, Galerie výtvarného umění v Chebu). První samostatnou výstavu měl v Českých Budějovicích v Domě kultury Metropol v roce 1991. Ve svém rodné městě vystavoval ještě několikrát: 1992 – Pokresleno (Divadelní klub); 1996 – Možnosti pohledu (Dům umění); 1999 – Jaryn ve třech (společně s M. Burgetem a M. Šafárikovou) – Galerie pod kamennou žábou; 2001 – Zátíší se slonem – (Měsíc ve dne).

Petr Fiala není a asi nikdy nebude ambiciózním lídrem umělecké scény, který efektními velkoformátovými obrazy ohromuje veřejnost. Jeho síla a nezaměnitelná osobitost spočívá ve zvláštní intimitě díla a vzácné vyrovnané kvalitě výtvarné tvorby. Autor vytváří klasičtější, ale přitom současnou tvorbu (malbu), které v některých aspektech navazuje na tradici českého a evropského umění 20. století (jeho oblíbeným

autorem je například René Magritte). Dostává se až do imaginativní podoby, zachycující v osobitě rekonstrukci obrazového světa někdy až absurdní pohled na současnost. Miroslav Pesch v autorově předchozím katalogu upozornil na jeden z nejdůležitějších aspektů jeho dosavadní výtvarné produkce, na časovou rozprostranost, která je nejen v jednotlivých tematických okruzích, ale i v jednotlivých artefaktech: „Fiala se ve svých vnitřních vizích celkem lehce dostává do pozoruhodného vakua času, které ruší ve svém imaginárním prostoru běh dění, řekněme rovnou planetární dějiny světa“.

Tvorba Petra Fialy se pohybuje mezi realitou a fikcí. Minulost se v jeho plátech a grafikách prolíná s přítomností. Organické a anorganické existuje vedle sebe v podivuhodné symbióze. To, co zobrazuje je zpřítomněno, nepřítomné je umístěno do toho, co je přítomné. Schéma Fialových obrazů působí kompaktně; při pozornějším pohledu zde ale objevíme několik dílčích dějů. Postupujeme od celku k polocelku, k detailu, jejichž společným faktorem je prvek časové dimenze, vytvářející vzájemnou souslednost dějů. Například v Botanických stavbách se objevuje živý tvar rostlin v kontrastu neživého schématu architektury, doplněných o renesanční krajinu s dalekým horizontem a nízkou perspektivou. Konstrukce prostoru působí jako iluze. Realita, která je transformována do jednotlivých předmětných podob, má kouzlo polidštěné skutečnosti. Posouvá se od logického sdělení až k výrazně symbolickému pohledu. I když se jeho „svět“ může jevit jako „svět absurdit“, v němž se někdy odráží podivný odlesk budoucnosti, není zde přímo přítomna myšlenka o konci nebo zániku.

Zátíší, Krajiny, Města, Botanické stavby, Interiéry, Fauna a Flóra – to jsou hlavní tematické okruhy, které se objevují na jeho obrazech a grafických listech. Velice často se setkáme s prolínáním jednotlivých témat – například motiv zátíší je součástí krajiny, v architekturách je základním prvkem florální útvar, interiér se prolíná s exteriérem. Řada identických jevů je více či méně upravená. Dochází tak k naplnění hledání podstaty a smyslu obrazu. Jako kontrastu banality a zvláštnosti, přirozenosti a umělosti v juxtapozici jejich významů.

Mgr. Vlastimil Tetiva

DIVADLO Hluboká
nad Vltavou v produkci Zdenka Píky

Tři muži na špatné adrese

Hrají: Aleš Chrt, Zdeněk Píkl, Kamil Švehla, Radka Vacková

Ve vynikající italské komedii není normální skoro nic, ale téměř vše jde vysvětlit.

27.11.2009 19:00

KC Panorama, Hluboká n. Vlt.

KELT **MOTOR JIKOV** **DAD** **Kostečka**

Sinfonie s.r.o. www.sinfonie.cz

ADVENTNÍ TRHY

neděle 29. listopadu 2009
OD 9.⁰⁰ DO 17.⁰⁰ HODIN • NÁDVORÍ KNÍŽECÍ DVŮR HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

adventní jarmark • lidová řemesla
vůně blížících se Vánoc • občerstvení
budební vystoupení dětí ze Základní školy
a Mateřské školy Hluboká nad Vltavou

RYBÁŘSTVÍ
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, a.s.

LESY
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, a.s.

bruder toys · jouets · spielwaren

www.hrackycb.cz

zoobutik.cz
Granule, konzervy, pamlsky, vitamíny, léčiva a potřeby pro psy a kočky

PORTMIX Premium **Eukanuba** **ACANA** **Brit care**
PRO PAC Dog **ONTARIO** **Brit** **Friskies**

ICshop.cz
Hračky pro děti, do bytu i na zahradu

bruder **Carrera** **LEGO** **MECCANO** **Smeby** **THOMAS** **Bob Builder**
Barbie **My Little Pony** **Hot Wheels** **DICKIE** **WORKER**

Doprava ZDARMA
České Budějovice a okolí
Internetové ceny
prodejní sklad ČEJKOVICE 12

www.icshop.cz www.zoobutik.cz info@icshop.cz
tel: 777 293 941

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení. Poté budou uvolněny k prodeji !

Biograf

Středa 4. listopadu – Curt Cobain – About a Son. USA 2006. Dokument. Autobiografický příběh frontmana grungeové skupiny Nirvana ...Režie: Aj Schnack. Přístupný – české titulky.

Pátek a sobota 6. a 7. listopadu – Jánošík. Polsko/Slovensko/ČR 2009. Historický pravdivý příběh o životě jednoho z neznámějších zbojníků ... Hrají: Václav Jiráček, Richard Krajčo, Marián Labuda. Režie: Kasia Adamik, Agnieszka Holland. Přístupný od 12 let – české titulky.

Středa 11. listopadu – Philadelphia. USA 1993. Drama. Síla nezvyklého přátelství překoná předsudky a zkaženost mocných protivníků ...Hrají: Tom Hanks, Denzel Washington, Antonio Banderas. Režie: Jonathan Demme. Přístupný – české titulky.

Sobota 14. listopadu – Leonard Cohen: I'm your man. USA 2005. Dokument. Pocta L.Cohenovi... Hrají: Bono Vox, Nick Cave. Režie: Lian Lunson. Přístupný od 12 let – české titulky.

Středa 18. listopadu – Babí léto. ČR 2001. Hořká komedie. Tragikomický příběh mladého pětasedmdesátiníka, věčného snílka. Hrají: Vlastimil Brodský, Stella Zázvorková, Stanislav Zindulka. Režie: Vladimír Michálek. Přístupný.

Pátek a sobota 20. a 21. listopadu – Edith Piaf. Francie/Anglie/ČR 2008. Hudební. Narodila se na chodníku, vyrůstala v nevěstinci, vydělávala si pouličním zpěvem. Hrají: Marion Cotillard, Gerard Depardieu, Marek Vašut. Režie: Olivier Dahan. Přístupný – české titulky.

Začátky představení v 19.00 hod.

Komorní scéna

Středa 11. listopadu – Cestujeme po světě – Jeruzalém a Svatá země. Vyprávět bude Marie Mašková (Chromá) v 17.00 hod. Zasedací síň MÚ.

Pátek 13. listopadu – Lásky, sex a peníze. Divadelní společnost J. K. Tyla z Č. Budějovic. Divadelní představení – komedie. 19.00 hod.

Pátek 27. listopadu – Tři muži na špatné adrese. »Divadlo Hluboká« v produkci Zdeňka Pikla. Divadelní představení – komedie. 19.00 hod.

Neděle 29. listopadu – Adventní trh. Nádvoří Knížecí dvůr. 9.00 – 17.00 hod. Lidová řemesla, vůně vánoc, kapři, občerstvení ad.

Připravujeme:

Sobota 19. prosince – Česká mše vánoční – Hej, mistře! Orchestr Musica da Camera, pěvecký sbor Perchta, dirigent – Petr Píša. Kateřina Chromčáková – soprán, Martina Kučerová – alt, Pavel Chrástanský – tenor, Svatopluk Sem – bas. 19.00 hod.

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká, zámecká jízdárna
stálá expozice: Gotické umění / Malířství a sochařství, České sochařství 20. století, Flámské a holandské malířství 16.–18. století

27. 11. – 31. 1. 2010 RecyklArt / Galileo Production

Wortnerův dům AJG v Č. Budějovicích
23. 10. – 6. 12. Petr Fiala / Krajina magnolií.

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni
stálá expozice: Nejstarší česká odborná škola keramická v Bechyni, Mezinárodní keramická sympozia

PŘEDNÁŠKY

Wortnerův dům AJG, České Budějovice

HLEDÁNÍ REALITY

Vybrané aspekty nizozemského malířství 15. –17. století

10. 11. / 17:00 PhDr. Hana Seifertová
(Národní galerie v Praze) **Jak žili holanďáci malíři?** Sociální a historické pozadí holandského malířství

24. 11. / 17:00 Dr. Stefan Bartilla
(Národní galerie v Praze) **Von der Phantasie zur Wirklichkeit /od fantazie ke skutečnosti.** Nizozemské krajinářství tlumočí: Mgr. Hynek Látal (Filozofická fakulta JU, České Budějovice)

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou / tel. 387 967 041
e-mail: ajg@ajg.cz , www.ajg.cz
Pořady pro školy na objednávku/
zimova@ajg.cz

Každou neděli volný vstup
do všech expozic a výstav AJG.
Změna programu vyhrazena!

Galerie Knížecí dvůr
Od listopadu 2009 – Vánoční inspirace 2009, obrazy, grafika, keramika, koláže, sklo...
Zveme všechny milovníky umění!

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

Středa 23. listopadu – Doba ledová 2. – Obleva. USA 2006. Animovaný. Další příběh Mannyho, Sida, Diega ... Režie: Carlos Saldanha. Český dabing!!! V 18.00 hod.

Sobota 28. listopadu – Vzhůru do oblak . USA 2009. Animovaná pohádka. Sedmdesátí osmiletý stařeček se vydává s osmiletým chlapcem na dobrodružnou cestu ... Režie: Pete Docter, Bob Peterson. Český dabing!!! V 18.00 hod.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 11. Listopad 2009. Ročník 40. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžičková), ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pírgl. **Odborný počítačový poradce:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 650 výtisků. **Tisk:** Herbia Print ČB. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

